

Ikt. sz.: GAB-41/68-4/2020.

GAB-26/2020. sz. ülés
(GAB-67/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2020. november 30-án, hétfőn, 10 óra 04 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Palkovics László beszámolója</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	16
<i>Dr. Palkovics László válaszai</i>	26
<i>A Radetzky-laktanya kiemelt beruházássá minősítése miatt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről 2006. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/12971. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	33
<i>Tordai Bence előterjesztése</i>	33
<i>Határozathozatal</i>	34
<i>A kerékpáros közlekedés pénzügyi támogatásáról szóló H/13182. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	34
<i>Tordai Bence előterjesztése</i>	34
<i>Hozzászólások</i>	35
<i>Határozathozatal</i>	35
<i>A nyugati országrész problémáinak megoldásáról szóló H/12993. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	36
<i>Magyar Zoltán előterjesztése</i>	36
<i>Hozzászólások</i>	37
<i>Határozathozatal</i>	38
<i>Az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről szóló H/9639. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	38
<i>Az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről II. címmel benyújtott H/12796. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	38
<i>Határozathozatalok</i>	38
<i>Egyebek</i>	39
<i>Az ülés berekesztése</i>	39

Napirendi javaslat

1. Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A Radetzky-laktanya kiemelt beruházássá minősítése miatt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről 2006. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12971. szám)
(Tordai Bence (Párbeszéd) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A kerékpáros közlekedés pénzügyi támogatásáról szóló határozati javaslat (H/13182. szám)
(Tordai Bence (Párbeszéd) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Az átlag alatt kereső munkavállalók munkabérének növeléséről szóló határozati javaslat (H/9018. szám)
(Jakab Péter (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A nyugati országrész problémáinak megoldásáról szóló határozati javaslat (H/12993. szám)
(Magyar Zoltán és Dr. Brenner Koloman (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. a) Az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről szóló határozati javaslat (H/9639. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
- b) Az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről II. címmel benyújtott határozati javaslat (H/12796. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke

Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke

Barcza Attila (Fidesz)

F Kovács Sándor (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz)

Szatmáry Kristóf (Fidesz)

Varga Gábor (Fidesz)

Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)

Dr. Szakács László (MSZP)

Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Seszták Miklós (KDNP) F Kovács Sándornak (Fidesz)

Manninger Jenő (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)

Hadházy Sándor (Fidesz) Barcza Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter

Tordai Bence (Párbeszéd) előterjesztő

Magyar Zoltán (Jobbik) előterjesztő

Varju László (DK)

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)

Megjelentek

Schanda Tamás János államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

Dr. Ágostházy Szabolcs államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

Dr. György László államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

Dr. Mosóczi László államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatkéesség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm tisztelt képviselőtársaimat, a megjelent vendégeket a Gazdasági bizottság mai ülésén.

Képviselőtársaim írásban előre megkapták a mai ülésre szóló meghívó tervezetét. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e bárkinek észrevétele. *(Senki sem jelentkezik.)* Egy dolgot szeretnék kiegészítésként megjegyezni hozzá, hogy Jakab Péter képviselő úr a házszabályi rendelkezések 58. § (3) bekezdése alapján azt kezdeményezte, hogy az általa benyújtott H/9018. számú határozati javaslat tárgyalására a mai napon ne kerüljön sor. Van-e más kiegészítés? Szakács képviselő úr? *(Jelzésre:)* Rendben.

Aki ezzel a módosítással a mai ülés napirendjét elfogadja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem látok ilyet. A bizottság egyhangú döntésével elfogadta a napirendjét.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Köszöntöm dr. Palkovics László miniszter urat, az Innovációs és Technológiai Minisztérium miniszterét, illetve kollégáit, miniszterhelyettes urat, államtitkár urakat. A miniszter úr szokásos éves meghallgatására kerül sor a mai napon.

Javaslom tisztelt képviselőtársaimnak, illetve jelzem a miniszter úrnak is, hogy a szokásos keretek között terveznénk a meghallgatást: a miniszter úr expozéja után képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, utána pedig a miniszter urat arra kérem, hogy az elhangzott kérdésekre válaszoljon. Palkovics László miniszter úr, öné a szó!

Dr. Palkovics László beszámolója

PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Nem tudom, a maszkot levehetem? Vagy lehet így is hallani.

ELNÖK: Beszéd közben nyugodtan vegye le, miniszter úr! Úgy jobban halljuk.

PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: *(A miniszter előadását vetítés kíséri.)* Köszönöm szépen, akkor leveszem, mert a Covid ellen kiválóan véd, viszont a hangot is szűri.

Köszönjük szépen a lehetőséget és a meghívást. Nem történt semmifajta puccs, csak a technika miatt kellett helyet cserélnünk, hogy működjön a távirányító. Úgy tűnik, hogy az Innovációs és Technológiai Minisztérium iparfejlesztési politikájának a keretein belül azért még foglalkozni kell azzal, hogy ezeknek a távirányítóknak a hatótávolsága nagyobb legyen.

Eltelt egy év, és egy rövid beszámolót szeretnék tartani arról, hogy a minisztérium a gazdaságpolitika területén milyen területekkel foglalkozott, illetve

milyen eredményeket értünk el. Nyilvánvalóan az elmúlt egy évnek a gazdasági tevékenységét erőteljesen befolyásolta és erőteljesen árnyalja az a helyzet, amit a vírus okozta gazdasági krízis - hívjuk most krízisnek - jelentett az elmúlt időszakban. Ilyen értelemben bizonyos ügyeinkről a hangsúly - ezeket az ügyeket nem lassítottuk le, ezeket vittük tovább - átkerült a vírus gazdasági hatásaival szembeni védekezésre.

Természetesen egy következetes gazdaságpolitikában egy ilyen helyzet zavarként jelenik meg, ennek ellenére azt gondolom, hogy a vírus okozta helyzet egy sor olyan gazdaságpolitikai következményt is jelentett, amire szerintem a jövőben építeni tudunk. Tehát ilyen értelemben most azon túl, hogy emberek betegszenek meg, esetleg kórházba kerülnek és ebben meghalnak, tehát ennek a negatívumán túl volt egy sor olyan pozitív dolog, amire a vírus hívta föl a figyelmünket, és egyébként ezt beépítettük a stratégiánkba. Ezekről szeretnék röviden beszélni.

Mielőtt belekezdenék, viszont egy rövid gazdasági helyzetképet szeretnék adni arról, hogy hol is áll Magyarország. A vírus okozta helyzetet úgy kezdtük, hogy Magyarország tavaly 4,9 százalékos GDP-növekedést produkált, ilyen értelemben a vírus hatása kevésbé érintett bennünket. Ez sok számból látszik, itt nyilvánvalóan majd az év végi számok lesznek a relevánsak. De az látszik egyébként, hogy a harmadik negyedéves összehasonlításban Magyarország a GDP csökkenését illetően valahol Németország és Olaszország között helyezkedik el. 4,7 százalékkal csökkent, így azokat a várakozásokat, amivel részben nemzetközi elemzők, részben itthoni elemzők számoltak, vélelmeztek, meghaladtuk, pozitív irányban haladtuk meg. Én azt hiszem, hogy ez az ábra jól mutatja azt, hogy hol is vagyunk Európa ipari-gazdasági mezőnyében.

Az utolsó időszak eredményei látszanak itt. Gyakorlatilag az ipari termelés volumene meghaladta a tavalyit, a munkanapra korrigált hatása egy kicsit alatta volt, de én azt hiszem, 2,2 százalékos növekedés volt szeptemberben, egyfajta visszapatánásnak lehetünk itt a tanúi, ennek mindenképpen örülni kell.

Aminek különösen örülni kell, hogy a gazdaságnak azok a területei, amiket a vírus direktben nem érint, legalábbis egyelőre nem érintett, itt nem a turizmus-vendéglátásról van szó, hiszen ott az utazási korlátozások miatt nyilván ők direktben érintettek, hanem mondjuk az ipari termelés esetében az látszik, hogy az a fajta bizalmi helyzet, ami márciusban egy erőteljes várakozást jelentett, mintha oldódni látszana, amikor ipari vezetőkkel beszélünk. Ezek lehetnek nagy cégek, közepes cégek, kis cégek is. Az ipar területén nagyjából mindenki azt mondja, hogy ilyen jó utolsó öt hónapjuk, mióta Magyarországon működnek, még nem volt, ami a rendelésállományt jelenti. Konkrétan a nagy iparvállalatok most azzal szembesülnek, hogy azt a fajta kapacitást, ami ahhoz szükséges, hogy ezt az egyébként a 2020-ra tervezett költségvetésükhöz képest is magasabb rendelésállományt ki tudják elégíteni, ennek alapvetően a munkaerő szabhat gátat, ezért egy nagyon fontos dolog, hogy a munkaerő elérhetőségét a vírus okozta megbetegedés vagy a karantén ne befolyásolja.

Ennek nagyon sok jele van egyébként ezeken a beszélgetéseken túl is, ha megnézzük például a munkaerőpiaci, munkaerőt bérbe adó cégeknek a tevékenységét, tehát gyakorlatilag lassan elérjük az év eleji állapotot. A lízingmunkaerő a legérzékenyebb indikátora a gazdaság csökkenésének és növekedésének, hiszen ezt építik le legelőször, és miután ez a legrugalmasabb, ezt is építik vissza. Itt heti rendszerességgel kapjuk meg az adatokat a munkaerőbérléssel foglalkozó cégektől, és itt egy kifejezetten pozitív tendenciát látunk, gyakorlatilag a márciusi adatokat kezdjük el megközelíteni. Tehát ilyen értelemben az a fajta irány, ami ezen az ábrán is látszik, ami a gazdaságot jellemzi, ez nyilván jó irány.

A rossz irány a vendéglátás. Azt hiszem, ezt az ábrán mindannyian ismerjük, csak azért gondoltam kivetíteni, hogy az áprilisi mélyponthoz képest azért az augusztus-szeptemberre elkezdett rendbe jönni, nyilvánvalóan a vírus második hulláma ezt a helyzetet is megváltoztatta. Ami a kiskereskedelmet illeti, gyakorlatilag a tavalyi szint környékén vagyunk, tehát ott ennek a hatása nem érződik.

Magyarországon részben az exportnak, részben egy specifikus iparágak, a járműiparnak a teljesítményét mutatják ezek az ábrák. Az látszik, hogy a járműipari cégeknek az exportja szintén erőteljesen visszapattant, egyébként az átlagos exportszámokat is meghaladta már szeptember végén. Ha megnézzük, hogy mi is történt itt, gyakorlatilag Európában, ahogy mondtam, az a bizalomhiány, ami februárban, márciusban kialakult, hogy merék-e, merhetek-e venni autót, az mintha megszűnni látszana. Magyarországon egyébként az új autók forgalomba helyezésének augusztusi száma meghaladta a tavalyi augusztusit, tehát ez azt jelenti, hogy azok az emberek, akik úgy döntöttek, hogy autót vásárolnak, de ezt a döntésüket elhalasztották, most úgy tűnik, hogy ezt a döntésüket revideálták, a források rendelkezésre állnak, és ennek ez a hatása az iparra. Egyébként alapvetően az európai, főleg a német autóipart Kína húzza előre nagyon erőteljesen. Kínában van egyfajta európai autók iránti vonzalom, ez erősen pörgeti az európai gazdaságot, a német gazdaságot és nyilvánvalóan így bennünket is. Úgyhogy a jövő évünk, én azt gondolom, hogy a jelenlegi előrejelzések alapján a járműipar szempontjából egy pozitív irányt fog venni.

A munkanélküliségi ráta alakulása: itt augusztusban Magyarország a harmadik legjobb ország volt a mezőnyben. Ami a munkanélküliségi rátát jelenti, szeptemberre ez kismértékben változott, de ebben van egyébként egy szezonális is, itt 3,9 százalék volt a munkanélkülieknek az aránya az országban. Ezt nem tudjuk megnézni, mert pont előtte beszéltek a kis ablakban, de Csehországot, Lengyelországot megelőztük, és Németországot is valahol ott a környéken tartózkodik.

Fontos, hogy szeptember végére egy kicsit csökkent a foglalkoztatottaknak a száma, bár egyébként azt is hozzá kell tenni, hogy augusztusban elértük, megközelítettük a tavalyi legmagasabb számot, egyébként a tavalyi foglalkoztatási szám volt a legmagasabb az elmúlt tíz évben és előtte is. Most ez szeptemberre kismértékben csökkent, de ennyi volatilitása egyébként van ennek a rendszernek normál évben is, ezt lehet látni a tavalyi számokon. A tíz évvel ezelőtti számot pedig, azt hiszem, hogy nem is kell itt említeni, az ábrán jól látszik, hogy mennyivel többen dolgoztak.

Amikor a válság megjelent, a kormány nagyon gyorsan kidolgozott egy gazdaságvédelmi akciótervet. Ennek öt lényegi eleme van. Nyilván az első a munkahelyek megőrzése, mutatnám ennek a számait, illetve a konstrukcióit. Ugyanakkor elkezdtünk foglalkozni az új munkahelyek teremtésével, részben direkt, részben indirekt. A beavatkozásokkal meghatároztuk azokat a kiemelt ágazatokat, amelyeket egy ilyen típusú válság kifejezetten érint. A negyedik pillérje ennek a gazdaságvédelmi akciótervnek a vállalkozások likviditásának biztosítása, a finanszírozásnak a biztosítása volt. Az ötödik - talán ezzel kellett volna kezdenem -: a családok és a nyugdíjasok támogatása ebben a nehéz helyzetben. Ez az ötödik eleme a gazdaságvédelmi akciótervnek.

Ha megnézzük ennek a struktúráját egy kicsit részletesebben, nem akarok minden elemén végigmenni, amikor ezt létrehoztuk márciusban, akkor nemcsak a hagyományos, tehát nemcsak a klasszikus elemeket, mondjuk a munkahelyvédelmi bértámogatást - ezt Kurzarbeitnek is hívhatjuk - vezettük be, ami 200 ezer embert érintett és 200 ezer embernek a munkahelyét óvtuk meg. Azóta eltelt 3+1 hónap, most

a napokban elemeztük azt, hogy ezek a vállalatok, amelyek ilyen támogatásban részesültek, ők hol állnak most, tehát a Kurzarbeitben részt vevő dolgozóikat leépítették vagy pedig megmaradtak. Gyakorlatilag a megyei hivataloknak a megkérdezése alapján nagyon kevés, tehát megyénként 10-15 ember az, aki egyébként ebből kikerült a támogatási rendszer után, és 200 ezer embert támogattunk. Tehát ezt azt jelenti, hogy ez a program sikeres volt.

A programot augusztus végén, miután akkor már látszott, hogy a gazdaság fellendülőben van, időlegesen leállítottuk, de azzal, hogy amennyiben erre szükség lesz, akkor ezeket a programokat visszavezetjük. Ugyanez igaz egyébként a kutatás-fejlesztésben dolgozók bértámogatására is. Ez egy kifejezetten volatilis, tehát kifejezetten sérülékeny társaság, szóval mindenfajta olyan változás, ahol költséget kell megspórolni, különösen egy ilyen országnak, mint Magyarország, arányaiban lényegesebb magasabb egy kutatás-fejlesztésben dolgozónak a költsége, mint egy soron dolgozó szakemberé. Őket szerettük volna megóvni. Ez kifejezetten sikeres lett, nemcsak azért, mert tulajdonképpen senkit nem bocsátottak el ezen a területen, hanem több vállalat döntött úgy ez alatt az időszak alatt, hogy Magyarországra hozza a kutatási tevékenységét.

Az indirekt támogatások szintén látszanak ezen az ábrán, ezek alapvetően versenyképességet növelnek, tehát beruházásokat támogatunk. Itt az volt a feltétel, hogy ezek a vállalatok, amelyek egyébként a krízis ellenére végrehajtják a beruházásaikat, és vállalják azt, hogy megtartják az általuk alkalmazott munkaerőt - itt különböző mértékben hozzájárulunk a vállalati investícióknak a végrehajtásához.

Néhány speciális támogatás, az egyik a Diákhitel plusz program. Ha az egyetemisták nem tudnak fizikailag egyetemre járni, mert digitális oktatáson vesznek részt, akkor pénzt sem tudnak keresni, nekik hoztuk létre ezt a programot. Kamatmentesen egy jelentős összeget tudnak felvenni a Diákhitel Központban, és finanszírozni a normál életüket, tehát látszik, hogy már 28 ezren éltek vele.

Illetve amit talán még ki kell emelni, az a képzési támogatás, amit az informatika területén hoztunk létre. 61-62 ezer ember jelentkezett erre, jelentős részük lezárta ezt a tanfolyamot, és elindult az első, most már ténylegesen diplomához vagy tanúsítványhoz vezető informatikusképzés. Meglepődtünk egyébként, amikor láttuk ezeket a számokat. Azt, hogy Magyarországon informatikushiány van, ahogy egyébként a világ minden országában, persze tudtuk, de az, hogy ekkora igény lenne arra, hogy valaki ilyet tanuljon, az viszont itt vált nyilvánvalóvá, és úgy tűnik, hogy egy sikeres program volt.

Egy sor más program is megjelent: a honvédség hirdetett meg különböző katonai helyeket, 3800-an vettek ebben részt, és továbbra is érvényes a közfoglalkoztatási program, minden ellenkező híreszteléssel szemben. A közfoglalkoztatáson belül ténylegesen alig változott az arány, tehát az emberek nem a közfoglalkoztatást választották, hanem valamilyen más programot, hogy munkahelyet szerezzenek vagy munkahelyet tartsanak meg. Tehát az a vélelmezés, hogy itt a kormány a honvédségen, tehát a katonaságon, illetve a közfoglalkoztatáson keresztül akarja ezt megoldani, számomra látszik, hogy ez egyszerűen nem így van.

Csak azért, hogy néhány számot is mondjak, hogy mik azok a beruházástámogatási programok, amelyeket meghirdettünk, azok megfelelnek az előző táblázatnak. Itt a mai napig 877 milliárd forintnyi program került meghirdetésre, és a jelentős része egyébként már a gazdaságban van. Ez mindösszesen 1500 milliárd forintnyi beruházást valósít meg az említett szektorban.

Ha már pénzről beszélünk, a gazdaságvédelmi akciótervnek a negyedik pillére a vállalkozások likviditásának a biztosítása. Itt erre az évre 5200 milliárd forintnyi összegről beszéltünk, ebből 3600-3700 milliárd forint már ténylegesen a gazdaságban van, 1400-1500 milliárd forint már támogatási döntéssel rendelkezik, a szerződés-kötés állapotában vannak, és egyébként még nagyjából 1000 milliárd forint az, ami ebből a programcsomagból rendelkezésre áll a vállalkozások számára. Úgy tűnik, hogy a vállalkozások megértették ezeknek a jelentőségét. Az intézményrendszert, legyenek ezek kereskedelmi bankok, a Fejlesztési Bank, illetve a mögöttük álló egyéb szervezetek, sikerült olyan mértékben felgyorsítani, hogy gyakorlatilag most már a teljes bírálati folyamat egy nagyon gyors dolgot jelent.

Szeretnék néhány kiemelt ügyet itt bemutatni önöknek. Nagyon sok mindenről tudnánk beszélni, úgy, ahogy a '18-as első gazdasági bizottsági ülésén bemutattuk. A minisztérium portfóliója a gazdaság területén is elegendően széles, nem is nagyon lehet elválasztani egyébként bizonyos területeket. Schmuck Erzsébettől mindig megkapom azt a kritikát, hogy de miért nincs egy külön klímavédelmi minisztérium. Azért, mert nincs értelme elválasztani az egyéb területektől, az innovációtól, a gazdaságirányítástól, a közlekedéstől. Ezek nem szétszedhető területek, emiatt aztán nagy a minisztérium portfóliója, úgyhogy néhányat szeretnék ezek közül említeni.

Az egyik talán, amivel kezdeni kell, az a kkv-fejlesztések, ami gyakorlatilag a kkv-stratégiának a megvalósítását jelenti. Nyilván a vírus okozta gazdasági helyzet ezt bizonyos szempontból fölgyorsította, tehát olyan pályázatokat tudtunk kiírni magyar kkv-k számára, ami abban az értelemben célzott, hogy a területet illetően célzott, tehát mondjuk az élelmiszeripar, az egészségipar, a különböző olyan technológiai területeknek az erősítése, mint az energetika vagy a technológiaváltás. Tehát itt nagyon sok új dolgot tudtunk létrehozni.

Zajlik a következő időszaknak a tervezése. Az MFF tervezésénél a vállalkozásfejlesztési és innovációs operatív program - ez a GINOP-nak a követőprogramja - rendelkezik a legnagyobb részarányal, tehát a teljes összeg 30 százalékát az elkövetkező ciklusban vállalkozásfejlesztésre fogjuk fordítani. Látszik még két másik terület, az egyik a zöldinfrastruktúra-program, illetve a mobilitásprogram, ez meg 39 százalékot jelent. Tehát ennek mind gazdaságfejlesztési hatása van természetesen. Úgyhogy látszik ennek a programnak a struktúrája, majd az RRF-re egy kicsit később visszatérnék.

Ami a GINOP keretében meghatározott irányokat illeti, ezeket alapvetően három stratégiai dokumentumból vezetjük le. Az egyik a kormány által elfogadott kkv-stratégia, a másik az S3-as dokumentum, ez egy korábban kidolgozott dokumentum, ezt aktivizáltuk, illetve a kormánynak van egy digitalizációs stratégiája. Ezek közül néztük meg azt, hogy melyek azok a területek, amelyeket az elkövetkező időszakban célzottan szeretnénk megjeleníteni. A kkv-stratégiának egy sor intézkedése volt.

Ezt a prezentációt, ha ezzel egyetért az elnök úr, akkor nagyon szívesen a bizottság tagjainak a rendelkezésére bocsátjuk, tehát PDF-formátumban vagy bármilyen más formában elküldjük.

Amit talán ezek közül ki szeretnék említeni, csak azért, mert ez egy pillanatnyi élmény, hogy létrehoztunk egy olyan felületet, egy olyan online felületet, amin keresztül a vállalkozásoknak célzott támogatást tudunk nyújtani, egyelőre informatikai támogatást, tehát információ típusú támogatást, aztán a következő időszakban ez majd fejlődik tovább. Ez a VALI nevezetű vállalkozói portál. Hogy miért VALI? Mert ez jött ki a vállalkozói portálból. Tehát vállalkozói információs rendszer, ezt egyszerűbb megjegyezni, mint valami másfajta nevet.

A magyar multiprogramot célszerű még talán kiemelni. Itt arról van szó, hogy egy nagyon komoly elemzést végeztünk arra vonatkozóan, hogy melyek azok a magyar vállalatok, amelyek képesek a gyártási, gazdasági tevékenységüket az ország határain kívülre is kiterjeszteni. Itt is egy sor olyan támogatást biztosítunk, amely ezt elősegíti. Vagy mondjuk a modern mintaüzem program, itt arról van szó, hogy szeretnénk, ha azok a vállalatok, amelyek sikeresek egy technológiai területen, ezt a tudást bizonyos szempontból megosztanák más vállalatokkal. Tipikusan ilyen az Ipar 4.0-s technológia, itt egy nagy-, közepes vállalat ezt jól tudja implementálni, egy kisvállalatnak nehezebb lehet az, hogy hogyan kell, és ehhez is célzott támogatásokat nyújtunk.

Az iparpolitikánkról csak néhány elemet szeretnék kiemelni. Ha megnézzük az IMF-nek egy fél évvel ezelőtti tanulmányát, amiben azt elemezték, hogy az adott ország ipari termelésében és a termékeiben a high-tech milyen arányban jelenik meg, Magyarország esetében ez 70 százalék lett. Mit jelent a 70 százalék? A 70 százalékkal azonos szinten vagyunk Németországgal, azonos szinten vagyunk Dániával, és ez a három ország vezeti egyébként a teljes listát, amely az OECD-országokat tartalmazza. Tehát ez azt jelenti, hogy az a fajta ipari környezet, amely Magyarországon az elmúlt időszakban kiépült, az valóban egy high-tech környezet, az iparpolitikánk egy sor olyan elemet tartalmaz, részben technológiai, részben ipari oldalról, ami ennek a továbbalakítását jelenti. Végignéztük azt, hogy melyek azok a - minek hívják ezt magyarul? - cutting-edge technológiák, tehát azok az élvonalbeli technológiák, amik meghatározzák az elkövetkező időszaknak az iparát. Itt egy sor területet azonosítottunk, amikor ezeket értékeltük, ezek a területek kerültek az első helyre.

Ebből talán egy dolgot emelnék ki, ez a hidrogénteknológia, a többi, én azt gondolom, hogy itt a bizottság tagjai számára nem ismeretlen. A hidrogénteknológia és ennek a jelentősége egy olyan terület, amiben Magyarország kifejezetten az ezt a területet sikeresen felépítő országok körébe tud tartozni. A hidrogén mint energiatárolás, mint hajtóanyag, mint tüzelőanyag az energiapolitikánkban, iparpolitikánkban kifejezetten fontos szerepet játszik. Tehát hogyha mondjuk megnézzük a Dunaferri technológiai problémáit, a legnagyobb problémája a gáztüzeléssel van, ha azt át tudjuk állítani hidrogénre, akkor ez a probléma megoldódik. Tehát ez egy ennyire egyszerű, egy kicsit banális a példa, de azt akartam érzékeltetni, hogy milyen lehetőségei vannak a hidrogénteknológiának, nem beszélve arról, hogy mondjuk a járműiparban az üzemanyagcella esetén vagy mondjuk a Paksi Atomerőmű éjszakai áramának vagy a telepített naperőművek pluszenergiájának a tárolására nincs más módunk Magyarországon, a hidrogén az egyetlen, és úgy tűnik, hogy ez egy működőképes megoldást is jelent.

Bocsánat, egyet átugrottam! Ha megnézzük, hogy melyek azok az iparágak, amik az iparstratégiánkat jellemzik, ebből talán kettőt érdemes kiemelni, persze a többi is megfelelő fontossággal bír. Az egyik az építőipar. A jelentőségét tekintve egy olyan országban, ahol a GDP jelentős része az építőiparból származik, ennek a fejlesztése egy kiemelt terület, itt is egy sor területtel kapcsolódik a technológiákhoz. Elkészült a magyar építőipari stratégia, az építőipari és építőanyag-ipari gazdasági stratégia.

Amit még kiemelnék, ez a védelmi ipar, ez egy új terület. Magyarország egészen a '90-es évek elejéig rendelkezett ilyenfajta tudással, tapasztalattal, aztán ezt leépítettük. Most adódott egy részben politikai, részben gazdasági helyzet, ráépülve arra a high-tech iparra, amiről az előbb beszéltem, hogy a védelmi ipart újra tudjuk építeni, és ennek is vannak már különböző projektjei.

Néhány példa: élelmiszeripari fejlesztések. Magyarország agrárország lenne, az élelmiszeriparunk fejlesztése egy kiemelt terület, a következő támogatási időszakban ez talán az egyik legfontosabb prioritásunk lesz. Megkezdjük ennek az előkészítését, most hamarosan kiírásra kerül egy 35 milliárd forintos keretösszegű program, ahol kis- és közepes vállalatok élelmiszeripari beszállítóvá válását szeretnénk mindenképpen támogatni. Aztán ennek van egy sor kereskedelmi hatása is, különösen itt a vidéki bolthálózatokra gondolok.

Egy másik terület a hadiiparnak a területe, ennek néhány elemét láttuk korábban. Nemrég került bejelentésre az, hogy egy magyar állami vállalat a Rheinmetall céggel egy olyan vegyesvállalatot hoz létre, ami itt az ábrán látható harcjármű gyártására vonatkozik. Itt ennek két jelentősége van, az egyik nyilván a védelmi jelentősége. De egy másik jelentősége, ami talán ennél fontosabb, hogy ez a technológiai színvonal, amit ezek az idehozott gyártások, ide fölépítendő gyártások jelentenek, ez az autóipart messze meghaladja, tehát ez a high-technek a high-techje, ez a világ legmodernebb páncélozott lánctalpas járműve ebben a pillanatban, ami az elektronikai és az egyéb képességeit illeti - Zalaegerszegen fogjuk gyártani, hamarosan letesszük ennek a gyárnak az alapjait -, és egy sor más ilyen típusú tevékenység fog az elkövetkező időszakban Magyarországra kerülni.

Az egészségipari stratégiát még jóval a krízis előtt leírtuk, elfogadtuk és némileg átalakítottuk a pandémiás helyzet függvényében, hiszen márciusban azzal szembesültünk, hogy nagyon sok mindennel foglalkozunk Magyarországon, de néhány olyan apróság, mint kézfertőtlenítő, maszk, lélegeztetőgép az nincs, és ezt újra kellett építeni. Ez egyébként meg is történt, gyakorlatilag a magyar ipar most képes arra, hogy bármilyen, a kritikus egészségügyi védekezéshez szükséges terméket tudunk gyártani, tudunk lélegeztetőgépet, ahogy itt majd szerepel is, maszkot, különböző típusokat, gumikesztyűt, védőruhát, tehát minden olyat gyártani, ami ehhez szükséges.

Egyébként itt maga a stratégia nem változik, az marad ugyanígy. 80 milliárd forint támogatást adtunk az egészségiparnak annak érdekében - ez az ipar, nem az egészségügy -, hogy ezeket fölépítse. Nem szeretünk kiszolgáltatottak lenni. Ha a kórházi ágyat Amerikából kell venni, az baj, mert kórházi ágyat mi is tudunk Magyarországon gyártani, hosszú idő alatt ér ide, és nem is biztos, hogy nekünk adják el.

Fenntartható építésgazdasági stratégia, ezt említettem. Egy ilyen építőiparral a lehetőséget arra kell kihasználnunk, hogy maga az építőipar is fejlődjön. Ha megnézzük a magyar építőipar produktivitását, ez messze elmarad mondjuk a némettől, de van kívánnivaló még egyébként a környező országokhoz képest is. Ezért az elmúlt időszakban több olyan pályázati forrást indítottunk el, ami ezt a fajta produktivitást, a különbséget fogja kiküszöbölni, ezt tovább folytatjuk. Jogszabályi oldalon is egy sor olyan új elem jelenik meg, ami pontosan ezt hivatott megtenni. Egyébként az első elemek látszanak már, tehát a javulás már látszik.

Említettem ezeket a termékeket. Az egy sajátos állapot, amikor mondjuk egyetemek fejlesztenek lélegeztetőgépet. A terv sikerült, azóta ezekből egyébként termékek is lettek, nemcsak az egyetem, hanem egy Fentonix nevezetű cég, amely egyébként lézermikroszkópot fejleszt, ők is fejlesztettek ilyen, illetve külföldi vállalat is gyárt és fejleszt Magyarországon lélegeztetőgépeket. Márciusban ez nem így nézett ki. Márciusban úgy nézett ki, hogy ezt meg kell vennünk, aztán utána sikerült ezt a helyzetet stabilizálni. Itt még néhány példa szerepel a maszkra, a kesztyűre, illetve a fertőtlenítőszerre is megvannak a megfelelő kapacitásaink.

Miután a gazdaságpolitika nem választható el két dologtól, részben a felsőoktatástól és az innovációtól, részben pedig a középfokú képzéstől, ezért néhány szót ejtenék erről is. Ez a Kulturális bizottságnak a hatáskörébe tartozik, de azért néhány dolgot ki szeretnék emelni.

Az egyik az egyetemek zajló modellváltása. Ennek alapvetően az elsődleges szerepe az, hogy azt a fajta humboldti modellt, amit a magyar egyetemek is követtek a nem túl távoli múltig, ezt abban az értelemben egészítsük ki azzal - félreértés ne essék, az egyetem szerepe az továbbra is egyetem -, hogy milyen szerepet tudnak játszani például a vállalati innováció támogatásában Magyarországon, miért van más rendszerünk, mint az egyetemeknek, amelyek a vállalatokat bizonyos területeken segíteni tudják abban, hogy legyen saját termékük. Ezek mind erről szólnak: megpróbáljuk az adott egyetemet a körülötte lévő környezetbe sokkal jobban beágyazni, pontosan annak érdekében, hogy tudják támogatni. Ha megnézzük mondjuk a Széchenyi István Egyetemet Győrben és annak a kuratóriumát, abban olyan emberek vannak, akik ezt a környezetet képezik le, a kuratóriumnak az elnöke az Audi személyzeti vezetője.

Egy másik nagyon fontos dolog az az innováció és az ökoszisztéma, ami szintén nagyrészt az egyetemek köré épül. Elkezdtek ezeknek a fejlesztését. Gyakorlatilag minden olyan elem, ami itt szerepel, az már valamilyen módon működik. A következő RRF-es időszakban, tehát az RRF-tervezési időszakban az egyik ilyen nagyprojektünk a tudományos innovációs parkok hálózatának a továbbépítése.

Még egy elem, ami az együttműködést jellemzi. Magyarországon individualisták vagyunk, az egyetemek nem nagyon szeretnek egymással együttműködni, ezért létrehoztunk egy olyan konstrukciót a kutatás területén, amit nemzeti laboratóriumi konstrukciónak hívunk. Itt arról van szó, hogy bizonyos területeket prioritásként határoztunk meg ebben a négy csoportban, és a támogatás arra vonatkozik, hogy ennek a résztvevői egymással együttműködjenek. Ez fizikailag nem egy laboratóriumot jelent, hanem ez több egyetem, több kutatóintézet együttműködésére épül rá. Néhány példa ezek közül, mondjuk a Nemzeti Biotechnológiai Laboratórium vagy mondjuk az ELI nemzeti laboratórium. Egyébként az ELI lézerközpontjának is átalakítottuk a scope-ját.

A felnőttképzés, szakképzés egy kifejezetten stratégiai neme a gazdaságfejlesztési politikánknak. Az az átalakítás, ami a korábbi szakgimnáziumi, szakközépiskolai struktúrát jelentette, úgy tűnik, hogy bevált. Ez részben látszik a hallgatói létszám növekedésén, tavaly többen jelentkeztek szakgimnáziumba, mint gimnáziumba. Nyilvánvalóan ennek az indoka részben az a rendszer, amit bevezettünk, részben pedig a szakmáknak a becsülete, tehát az, hogy ha Magyarországon az ember egy vállalatnál dolgozik - és nem szükségszerűen egyetemi diplomával rendelkezőként -, ennek pont olyan megbecsültsége van, mint hogyha mondjuk diplomával rendelkezne. De nyilván hozzájárult ehhez az is, hogy mondjuk a szakképző technikumban, szakképző iskolában azoknak a szakembereknek, akik ott tanítanak, az anyagi megbecsültsége átlagosan 30 százalékkal növekedett.

Létrehoztunk több olyan konstrukciót, ami a vállalatok és a szakképzési rendszer együttműködését jelenti. Az egyik az ágazati képzőközpontoknak a létrehozása. Létezett korábban is az egyetemek, a közösség és a vállalatok együttműködése, ezt most kibővítettük a szakképzési centrummal is. Az elsőt hamarosan átadják Zalaegerszegen, ez itt úgy is szerepel, hogy a tesztpályára vonatkozik, mert ez sok dologgal foglalkozik. Itt arról van szó, hogy a szakképzési

centrum, a helyi egyetemek és a vállalatok egymással együttműködve képzik egymás hallgatóit.

A felnőttképzési rendszernél az átalakítás szempontja alapvetően a piaci tudásnak a megszerzése, és nem az, amit az iskola tanítani tud, ezért egy sokkal flexibilisebb, egyszerűbben kezelhető és kevesebb adminisztrációval bíró rendszert hoztunk létre. Én azt gondolom, hogy ennek a hatásai is hamarosan látszanak. Magyarországon most a releváns populációnak nagyjából a 8 százaléka vesz részt felnőttképzésben, mi a 25 százalékot céloztuk meg. Én azt hiszem, hogy ez hamarosan elérhető lesz.

A néhány olyan terület, amit még talán megemlítenék, tipikusan technológiai területek. Az egyik az újgenerációs kommunikációs hálózat, az 5G-hálózat. Itt az a jó hír, hogy európai összehasonlításban Magyarország a harmadik helyen áll az 5G-rendszerek elterjedésének a feltételrendszerét illetően. A kormány azt a döntést hozta, hogy az állam nem kíván a hálózatok kiépítésében direktben részt venni, tehát ami üzleti alapon működik, az működjön üzleti alapon. Viszont azokat a technológiai területeket, amelyek fontosak, kiemelten támogatjuk, legyen az az agrárium, ipari felhasználás, vállalaton belüli felhasználás vagy akár a közlekedés rendszere. Győrben létrehoztunk egy olyan kutatóközpontot, amely ennek a felhasználásával foglalkozik.

Még talán megemlíteném azt, ami szintén az elmúlt időszaknak az eredménye, hogy lezárult a mesterséges intelligencia stratégia fejlesztése, a kormány elfogadta, be is jelentettük egyébként, és megkezdtük ennek a megvalósítását. Részben létrejött egy olyan nemzeti laboratórium, ami a mesterséges intelligencia alkalmazásával vagy oktatásával foglalkozik. Létrejött egy olyan szervezet, a koalíciónak egyébként a továbbvitele, amelyik továbbra is irányítja, felügyeli ezeket a tevékenységeket. Építjük a szuperkomputer-számítási háttérrel Debrecenben, első lépésben öt betafókusz kapacitás, később pedig húszra szeretnénk ezt felbővíteni. Ez gyorsan meg fog történni egyébként, azért, hogy ezt a területet is kiemelten tudjuk kezelni. Talán az egyik érdekes része, hogy vállaltuk azt, hogy 100 ezer ember ezen a területen nagyon hamarosan képzettséget fog szerezni, ennek elkészültek a tananyagai. Tehát 100 ezren fognak részt venni egy olyan digitális oktatási formában, ahol a mesterséges intelligenciára vonatkozóan kapnak egy komprehenzívebb képzést. Nyilván ez nem egy egyetemi szintű képzés.

Foglalkoztatáspolitikai. Ezt a minisztérium januárban vette át a Pénzügyminisztériumtól, ahogy ez korábban az NGM-nek az egyik területe volt. A kormányalakításnál azt a megállapodást kötöttük, hogy ezt a PM még két évig megtartja, a két év letelt, és januártól átkerült, pont a legjobb időszakban, amikor a válság érintett bennünket. De én azt gondolom, hogy az az intézményrendszer, azok a programok, amit a foglalkoztatás területén létrehoztunk, meghatároztunk, kifejezetten jól vizsgázott. Úgyhogy itt szeretném megköszönni a kormányhivatalokban a munkaerővel kapcsolatos kollégáknak a tevékenységét, mert gyakorlatilag sem a rövidített munkaidő kompenzációjánál, sem semmilyen olyan programnál, ahol nagy összeget kellett kifizetni, sok ember volt érintett, semmifajta probléma nem volt. Egyébként a program mindegyik része működik, nem akarom ezeket most elmondani, itt látni fogják ennek az adatait.

Még egy új fejlesztéspolitikai rendszert vezettünk be. Ez abból táplálkozott, hogy amikor a BMW úgy döntött, hogy Debrecenbe jön, akkor a kormány elkezdett azzal foglalkozni, hogy hogyan lehet egy ilyen nagy cégnek a gazdaságfejlesztési hatását nemcsak az adott városra, hanem egy szélesebb körre kiterjeszteni, akkor hoztuk létre ezt a fejlesztési övezetet. Időközben ebből aztán lett öt másik, az egyik az Északnyugat-

Magyarország, tehát a Balaton és minden, ami attól északra van, Délnyugat-Magyarország, Délkelet- és Északkelet-Magyarország, ez az, ami már létezett. Van két speciális terület, az egyik a főváros és az agglomerációja, a másik pedig Tokaj és vidéke. Bár ez utóbbit fejlesztési zónának hívjuk, inkább egy brandépítést jelent, minden olyan elemében egyébként, mint az összes többi.

Látszik ezen egy ilyen fura alakú térkép, ugyanis az a helyzet, hogy az együttműködés határon innen és a határon túli területekkel szintén egy komoly eleme ennek a fejlesztési zónának. Ha ott mondjuk, maradjunk a BMW-gyárnál, a BMW-gyárnak megnézzük a hatását, az Nagyváradon pont olyan hatás lesz, mint egyébként mondjuk Nyíregyházán, tehát ilyen értelemben mondjuk az együttműködés a határon túlra is kiterjed. Én azt hiszem, hogy a Délvidéken ez egy nagyon jól látható együttműködést jelent, a Felvidéken is működnek ezek az ügylek. Az utóbbi időben elkezdtük a szlovén, illetve horvát viszonylatokat felépíteni, illetve nyilván Erdélyben pedig a meglévő struktúrákra építve visszük tovább ezeket az ügyleket. Négy kormánybiztos irányítja ennek a négy területnek a működését, Mikes Éva Nyugat-Magyarorszáért felelős, Délkelet-Magyarorszáért, a Dél-Alföldért Nemesi Pál, illetve Északnyugat-Magyarorszáért Navracsics Tibor, én pedig az északkelet-magyarországi ügyleket viszem tovább.

Néhány szót a kereskedelempolitikáról, illetve a fogyasztóvédelemről. Azt hiszem, hogy a vírus okozta helyzet egy sor ügyre fölhívta a figyelmet azon túl, amit egyébként már előtte is meghatároztunk és fölépítettünk. Szóval, ha logisztikai problémákkal rendelkezünk, mert mondjuk bizonyos áruk nem érkeznek meg a határon túlról, akkor nyilvánvalóan az élelmiszer-ellátás területén inkább építünk a saját ügyeinkre. Nem mintha ezt eddig nem tudtuk volna, de ez most nagyon erőteljesen változott.

A fogyasztóvédelmi intézkedéseink is mennek tovább. Több olyan új területet határoztunk meg, ami a fogyasztók erőteljes érdekérvényesítését szolgálja. Ilyen például a jótállási és szavatossági szabályoknak a megújítása, itt egyértelműen azt szeretnénk, hogy ha a fogyasztói érdekek erőteljesebben jelennének meg, az adott terméket ne egy fél évre tervezzék a gyártók, hanem az értékétől függően hosszabb időre, és ehhez alakítottuk egyébként a jótállási, szavatossági szabályokat. Tovább foglalkozunk a kettős minőség kérdésével, ebben majd hamarosan lesznek különböző részletesebb információink.

Az energia- és a klímapolitika, bár nem ennek a bizottságnak a kérdésköre, de ez is alapvetően gazdaságfejlesztést jelent, ami itt a parlament előtt van, szerintem ezt önök már elemzik. Az energiapolitikai törvénycsomagunkban több olyan elem van, ami egyébként gazdaságfejlesztést fog jelenteni, ilyen például az energiakötelezettségi rendszernek a bevezetése. Itt arról van szó, hogy a kereskedőket kötelezzük arra, hogy a vevőiknek az energiafogyasztását - ezek a háztartások, illetve a vállalatok - csökkentsék, azon túl, hogy ez egy jó üzlet is, utána ennek a hatása látszani fog a végfelhasználóknál, most azon túl persze, hogy Magyarországon - itt az ábrán látszik - a háztartási földgáz-, illetve villamosenergiaárak Európában az utolsó előtti helyen szerepelnek. Itt jó, hogy az utolsó előtti helyen vagyunk egyébként. Úgyhogy, ha ezt még ki tudjuk egészíteni azzal, hogy az energiapazarlást, a szükségtelen energiafelhasználást is csökkenteni tudjuk, akkor én azt hiszem, hogy egy nagyon jó stratégiát tudunk továbbvinni.

A földgázellátásról nem beszélnek sokat. Ha megnézzük azt, hogy most gyakorlatilag Magyarország minden irányból képes arra, hogy földgázhoz, tehát gázhoz jusson, megkötöttük a megállapodásokat az Krk-szigeti LNG-terminállal, érkezh

orosz gáz Szerbia felől, Románia irányából, és egyébként az összes többi kapcsolatunkat is stabilizáltuk, bővítettük a szükséges szintre. De ugyanez igaz egyébként a villamosenergia-termelésre is. Most azzal, hogy meg tudunk állapodni a szlovénokkal a szlovén-magyar villamosenergia-hálózat összekapcsolásáról, ami gyakorlatilag egy 2000-es évek eleje óta húzódó kérdést jelent, gyakorlatilag minden országgal megteremtődött az energetikai kapcsolatunk.

A közútfejlesztés keretében alapvetően a közlekedés zöldítésének a programja szerepel, szerintem ez mindenki számára ismert, részben a zöldbuszprogram, azt hiszem, talán ma jelenik meg egy 4,2 milliárd forint keretösszegű elektromosbusz-beszerzési pályázatunk, aminek azon túl persze, hogy nem terheljük a környezetet - különösen a városokban - öreg dízeljárművekkel, azon túl van egy nagyon komoly iparfejlesztési hatása is, ugyanis azt szeretnék, ha ezeket a buszokat Magyarországon gyártanák, és most úgy tűnik, hogy a magyarországi gyártók képesek arra, hogy ezt megtegyék. Támogatjuk és ösztönözzük az elektromos járművek vásárlását, itt 2016 óta már 10 milliárd forint támogatást nyújtottunk ilyenfajta járművek beszerzéséhez. Új elem, az energetikai jelentősége talán kevesebb, a használati jelentősége szerintem nagy, hogy elektromos kerékpárok vásárlását is támogatjuk, ez is egy futó projektünk.

Hol tartunk - ez egy kérdés persze, és ahogy mondtam, ez inkább a fenntarthatósági bizottságot érinti - a 2030-as klímacélok elérésében? Itt azt vállalta Európa, hogy 40 százalékkal csökkenti a kibocsátást az 1990-es állapothoz képest, most itt az 50 százalékos csökkentésről beszélünk. Nyilvánvalóan, ha megnézzük, hogy Magyarország hol áll; mi kivételesen jól állunk, tehát a 40 százalékos tulajdonképpen már ma megvan, itt még egy '18-as szám szerepel, akkor ez 32 százalékos volt. Azok az intézkedések, amiket hoztunk, gyakorlatilag a 40 százalékos vagy afölötti értéket már most garantálja.

Itt azért ehhez hozzá kell tenni azt, hogy vannak olyan országok Európában, amelyek viszont nem teljesítették ezt, tehát azt, hogy csak azok ériék el az 50 százalékos, akik tudják teljesíteni, így nem tudjuk támogatni. Ha mindenkinek előírunk egy minimális kötelezettséget, amit teljesíteni kell 2030-ig, akkor mi természetesen el fogjuk érni azt, amit egyébként vállalni fogunk. Egyébként a zöldenergia területén pedig kifejezetten jól állunk.

A közlekedés területét szintén nem lehet elválasztani a gazdaságtól, itt közút-, vasútfejlesztésekről beszélünk. '19 novemberében volt az utolsó jelentésünk a bizottság előtt, azóta építettünk további 170 kilométer utat. Itt látják is néhány jelentősebb projekt átadását, amely 2020 végéig átadásra is fog kerülni. Az útprogram megy tovább. Az útprogram jelenlegi állapota: a már végrehajtottakon és kikerülteken túl ez 3200 milliárd forintot jelent, generálisan egyébként körülbelül ennek a felét tudjuk finanszírozni európai uniós forrásból, a másik felét a magyar költségvetésnek kell állni.

A vasút területén az elkövetkező időszak szerintem a vasút megújulásának az időszaka lesz. A gazdasági kabinet a múlt héten tárgyalta a Vasút 2030 stratégiát. Ez részben foglalkozik a hálózat építésével, a hálózathoz kapcsolódó elemeknek az építésével. Az egyik kiemelt terület a vasút villamosítása, a másik kiemelt terület azok a kommunikációs rendszerek, amik egyébként részben a biztonságot, részben az utazási élményt szolgálják.

Kiemelt terület a gördülőállomány magyarországi gyártása. Sok mindent létre tudunk már hozni Magyarországon, IC-kocsikat, egyéb más, viszont van néhány olyan terület, ahol még idehajtott járművek vannak, de csak kisebb mértékben. Szeretnénk azt, hogyha azok a projektjeink, amik az elkövetkező időszakban jönnek, tehát például a HÉV-szerelvények cseréje, a különböző személyszállító eszközök cseréje, jelentős

részben magyarországi hozzáadott értékkel és magyarországi gyártással valósuljanak meg. Ebben az ügyben is sok minden történt, a járműállomány fejlesztése zajlik. Ugyanez igaz egyébként az egyéb komponensek, biztonságtechnikai komponensek fejlesztésére. Tehát minden olyan nagyberuházáshoz, amit tervezünk, hogy meg fog valósulni, mindenképpen szeretnénk ipari háttérrel hozzárendelni. Én azt gondolom, ez a gazdaságirányításnak a feladata.

A közösségi közlekedés kérdéséről még néhány szót. A vasútfejlesztés azt is jelenti, hogy a személyközlekedés területén a vasútra mint gerinchálózatra szeretnénk építeni vagy arra építjük a közösségi közlekedési szolgáltatást, és autóbuszokat csak azokon a területeken használni, ahol egyébként erre a vasúthálózatra rá tudunk hordani. Ez persze egy hosszú folyamat, és ez gyakorlatilag vonalankénti értékelést igényel. Az első ilyenfajta átalakításaink kifejezetten jó irányba hatottak, úgy tűnik, ahol meg nem, ott módosítunk rajta.

Még egy utolsó rész: a minisztériumhoz tartoznak az európai uniós fejlesztések, ezeknek a koordinációja. Itt két nagy ügyünk van, az egyik a következő időszaknak a tervezése, az MFF-nek a tervezése, a másik pedig minden, ami az újgenerációs körbe tartozik. Magyarország sikeresen tárgyalt, 51 milliárd euró fog az országban megjelenni. Ennek a tervezése zajlik, erről itt van két rövid ábra - aztán a kérdéseknél majd nagyon szívesen válaszolok -, részben a következő időszak tervezésének a struktúrája. Itt az a döntés született, hogy a jelenlegi struktúra egy sikeres struktúra volt, tehát lényegesen nem akartunk rajta változtatni. Tehát az operatív programok olyan bizonyos tartalmú módosításokkal, de gyakorlatilag hasonlóak lesznek, mint eddig, a nevek egy kicsit mások. Lehet, hogy ez először egy kicsit majd zavaró lesz, de mindenki fogja tudni, hogy mit keressen mögötte.

Illetve ami az RRF tervezését illeti, az első draftváltozatot benyújtottuk a Bizottságnak. A múlt héten volt az első hivatalos, még mindig a draftról történő egyeztetésünk, januárban lesz a draftnak egy következő változata, és április végén az RRF-et is szeretnénk mindenképpen lezárni annak érdekében, hogy minél gyorsabban meg tudjuk kezdeni egyébként a projekteknek a megvalósítását. A projektek tervezése minden ellenkező híreszteléssel szemben pont ugyanúgy zajlik, mint eddig, függetlenül attól, hogy a Bizottsággal milyen megállapodásra jutunk. Maga a struktúra ebben az értelemben nem fog változni, tehát a tervezés halad tovább.

Ennyit gondoltam kiemelni. Sajnos - vagy hála istennek - a minisztériumnak a mérete nagy, tehát még nagyon sok mindenről tudtam volna beszélni, de remélhetőleg majd a kérdések között erre módom lesz. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Valóban nincs könnyű dolga az expozé kapcsán, hiszen miniszterként számos olyan fontos területet visz ebben a minisztériumban, ami érinti a bizottságunk munkáját. Ezért köszönöm szépen a részletes tájékoztatást, illetve a prezentációt, és köszönettel veszem, hogyha a titkársága átküldi nekünk, mi pedig akkor továbbítjuk a képviselőtársaimnak, hogy minden adat és információ birtokában lehessenek.

Kérdések, vélemények

Ezek után képviselőtársaimnak adom meg a szót a kérdések, illetve vélemények tekintetében. *(Jelzésre:)* Elsőként Barcza Attila képviselő úr jelentkezett. Öné a szó!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, hogy az utóbbi időszakban köszönetet

mondhatunk a munkájukért, azért a gyors reagálási képességért, amit itt a világvárvány során tanúsítani tudtak a magyar gazdaság megsegítése érdekében.

Én azt gondolom, hogy minden országgyűlési képviselő ezeket a gazdasági munkákat és intézkedéseket leginkább a saját választókerületén tudja lemérni, hiszen azt ismeri a legjobban. Én Sopron és térségének vagyok az egyéni országgyűlési képviselője, és tudom azt, hogy a világvárvány előtt a mi választókerületünkben egy hatalmas munkaerőhiánnyal küzdöttünk, és mondhatjuk azt, hogy mind a gazdaság, mind a szolgáltatóipar nagyon dinamikus pályán futott.

Hol tartunk most? Én az elmúlt egy hónapban több mint tizenöt céget látogattam meg a választókerületben, és azt tudom megerősíteni, amit a miniszter úr is mondott, hogy nagyon sok a megrendelésük és nagyon komoly problémákkal küzdenek a téren, hogy hogyan tudják ezeket az igényeket kielégíteni. Tehát én a magam részéről egy kicsit nyugodtabb vagyok a tekintetben, hogy az iparüzési adó valójában milyen mértékben fog csökkenni itt nálunk - persze országosan ez egy kicsit ennél összetettebb. Ami már egy nehezebb szektor Sopron és térségében, az a szolgáltatóipar, hiszen ez egy nagyon jelentős mértékben Ausztriára épülő réteg, és ez bizony nálunk nagyon nehéz helyzetbe került.

Én szeretném megköszönni azt, hogy a járvány nehézségei ellenére zajlanak a mi körzetünk fejlesztései: néhány hét múlva átadjuk az M85-ös utat, több mint 300 milliárd forintból készül ez el Csorna és Sopron között, és ennek óriási gazdasági jelentősége van, de ugyanígy zajlik az iparipark-fejlesztés, és a Soproni Egyetem is előre tudott lépni.

Az egyik kérdésem az lenne, hogy várható-e még a HIPA-programnak a folytatása. Láttuk azt, hogy szinte fél óra alatt le kellett zárni az új kiírást, a cégek éltek ezzel a lehetőséggel, és ebből tudunk arra következtetni, hogy ez egy nagyon jó konstrukció és nagyon nagy rá az igény. Erre látnak-e a következő időszakban gazdasági lehetőségeket? A cégek, a magyarországi cégek tudnak-e erre készülni?

Végezetül szeretném még hozzátenni azt, hogy nagyon örülök annak, hogy az ITM és a turisztikai szektor között szoros együttműködés van, és szakmailag nagyon sokat dolgoznak össze, hiszen tudjuk azt, hogy a turizmus a multiplikátorhatást figyelembe véve több mint 10 százalékat adja az országos GDP-nek, és ez nem egy elhanyagolható terület még most sem, úgy, hogy a világvárvány ezt érinti a leginkább. A technológiai környezet egy olyan dinamikusan és annyira fejlődő iparág a turizmusban, ami az önök munkájához kapcsolódik, amely az együttműködésben nagyon fontos.

Én köszönöm még egyszer a miniszter úrnak a munkáját, de külön szeretnék köszönetet mondani a miniszterhelyettes úrnak és az államtitkároknak is, hiszen jó szakmai csapat nélkül ez nem tudna ilyen sikeres lenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Szakács László képviselő úr kért szót. Öné a szó!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Miniszterhelyettes Úr! Én nem tudom annyira osztani Barcza képviselőtársamnak a lelkesedését. Másokra is rávilágítanék, de csak egy dologra reflektálnék: hogyha Parragh Lászlónak lesz igaza, képviselőtársam, akkor száz százalékkal fog csökkenni az iparüzésiadó-bevétel az ön választókerületében is meg még sok másiban is, sajnos.

Én is köszönöm szépen a miniszter úrnak a beszámolóját. Nem tudjuk azzal vádolni a minisztériumot, ez áprilisban is így volt, amikor meghallgattuk a gazdasági mentőcsomagot, vagy most is, tehát nem tudjuk azzal megvádolni a minisztériumot, hogy nagyon földhözragadt volna és tényleg megpróbálna valahogyan megküzdni a mindennapokkal. Akkor is azt láttuk, most is azt látjuk, hogy a távlati tervek nagyon szépen működnek, a jelenlegi munkaerőpiaci válságot, munkanélküliséget nagyjában-egészében, ha jól értem, akkor egy slide-dal sikerült elintézni, és az volt a hozzáfűznivalója a miniszter úrnak, hogy minden program működik, és a többinél meg a pokolba a részletekkel.

Azon is gondolkozom persze, amikor meghallgatunk egy ilyen éves beszámolót, hogy nagyon sokszor mi is megkapjuk azt a kérdést, meg én biztos vagyok benne, hogy a miniszter úr is, a minisztérium is nagyon sokszor megkapja ezt a kérdést, amikor külföldi befektetőkkel tárgyal, nyilvánvalóan tudni akarják, hogy mik azok a specifikumok, amikben Magyarország jó. Mit gyártotok ti, magyarok? Ugye, ezt sokszor megkérdezik. Erre igazság szerint nekünk nincsen egy olyan specifikus válaszunk, mint akár a körülöttünk lévő nemzeteknek vagy akár Európa több nemzetének. Ha egy kicsit ironikus akarok lenni, akkor a mai beszámoló alapján azt lehet elmondani arra, hogy mit gyártunk mi, magyarok: stratégiát. Stratégiából abból szakajtónyi van, csak néhányat írtam föl magamnak: az építőiparra, a tudományos innovációra, a mesterséges intelligenciára, energiára, klímára. De igazság szerint a mindennapoknak a problémái, én azt gondolom, hogy ennél nagyobb súlyt kell hogy képviseljenek.

Áprilisban meghallgattuk - akkor György László államtitkár úrtól - a programot, azt a gazdaságfejlesztési programot, amiről nekünk az volt a véleményünk, hogy az látszott, hogy a miniszterelnök, miután bejelentette, gyorsan el is tolta magától, majd a miniszter úr is eltolta magától és csak az államtitkár urak voltak azok, akik ezt ismertették velünk. Abban aztán tényleg ugyanígy mindenről szó volt, pedig akkor azt gondoltuk, hogy a válság első hullámának a kezeléséről lesz szó, de abban is minden volt a zöldfordulattól a zöld tömegközlekedésen és az energiastratégián keresztül mindenig, csak a mindennapoknak a problémáiról esett kevesebb szó, és most is ezt láthatjuk. Ezért én fölírtam magamnak egypár kérdést, és kérném a miniszter urat, hogy ezeket fejtsse ki, és ha egyetért vele, akkor miért, vagy ha nem, akkor miért nem ért vele egyet.

A miniszter úr azt mondta, hogy a gazdaság visszapattant több tekintetben, itt láttuk. Ennek nyilvánvalóan több rétege van, hogy visszapattant a gazdaság a nyári időszakban, és talán most már el is érte és stagnál egy őszi szinten, vagy, bocsanat, egy tavasz előtti szinten. Azt kérdezem a miniszter úrtól, hogy ez a válság tényleg egy V-alakú válság-e, arra számítanak, vagy egy W-alakú válságra számítanak, vagy számítanak-e még a jövőben arra, hogy ezzel a válsággal lesz még dolog, vagy megtanultunk velük együtt élni.

A hitelezés kapcsán láttunk egy slide-ot. Itt szeretném megkérdezni a miniszter urat, hogy nyilvántartják-e azokat a hiteleket, amelyeket az emberek fogyasztási típusú hiteleként, magas THM-mel, gyorsan tudnak fölvenni - nem reklámot csinálok neki meg nem is a jegyzőkönyv számára mondom -, mint a Cofidis, a Provident, ami gyorsan kifizetett az embereknek sok pénzt, amiből fenn tudták tartani az életüket. Ezekkel a hitelekkel mi lesz a moratórium után? Tehát egy újabb hitelcsapdával néz-e szembe a lakosság?

A munkanélküliség tekintetében láttuk, hogy 112 ezer fő regisztrált munkanélküli van, de az a kérdésem, miniszter úr, hogy akiknek lejárt a 90 napos határidő, és nem találtak maguknak munkát, őket hogyan tartják nyilván és mennyien

vannak, és mi a terve a minisztériumnak. Hiszen azt látjuk egyébként másfajta közlésekből, hogy itt 300-360 ezer emberről is beszélnek időnként, aki kiesett már ebből a rendszerből.

Ehhez kapcsolódó kérdésem az, hogy miért nem támogatja soha a magyar kormány - de az önök minisztériuma sem - azt a javaslatunkat, hogy pontosan a pandémiára tekintettel, pontosan a világjárványra tekintettel tényleg segítsük a családokat. Miért nem támogatja a minisztérium és a kormány azt, hogy az álláskeresési támogatást legalább hat hónapra és a legkisebb összegét 100 ezer forintra emeljük? Ismerem a konzervválaszokat, azokat általában meg szoktuk hallgatni, hogy munkaalapú társadalom, de hogyha most valaki nem tud elmenni dolgozni, azért, mert éppen megszűnt a munkahelye vagy éppen mert a pandémia miatt nem tud dolgozni, akkor ezeken a családokon, én azt gondolom, hogy érdemes segíteni. Tehát érdekelne, hogy a minisztérium mit gondol erről, hogy miért nem lehet megemelni.

Azt szeretném még megkérdezni a miniszter úrtól, hogy láttuk, hogy milyen munkahelyvédelmi programok voltak, de azért van, ami ebből kilóg. A Kisfaludy-program volt egy ilyen. A múlt héten meghallgattuk Rogán miniszter urat, aki azt mondta, hogy mert az tavaly decemberben lezárult. Ezt természetesen én megértettem, de a Kisfaludy-programban Mészáros Lőrinc egyszer kapott 17,7, utána meg kapott még 5 milliárd forintot, és mégis elbocsáthatott 830 embert, akinek pokollá tették az életét. Tehát hogyha mégiscsak létrehozta egy ilyen nemzeti nagytőkés osztályt - önök ezt így hívják, mi ennél sokkal egyszerűbben oligarcháknak hívjuk őket -, akkor ilyenkor miért nem lehet szólni ennek a nemzeti nagytőkés osztálynak akár minisztériumi, akár kormány szinten, hogy ne most kérje vagy legalább ne most bocsásson el embereket? Tehát nincs azzal baj, hogy ha pénz kerül a gazdaságba, csak akkor ne bocsásson el ennyi embert!

Mi arról a véleménye a miniszter úrnak, hogy ahogyan láttam, 866 milliárd forint ment el, és ebből várnak 1500 milliárd forintot. Ennyi támogatás ment már ki a Gazdaságvédelmi Alapból, és ettől várnak 1500...

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: A beruházástámogatáshoz.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Igen, a beruházástámogatáshoz. Igen, pontosan, ezért írtam ezt föl. Ennek mondjuk nagyjából a 10 százaléka ment el a Budapest-Belgrád vasútvonalra. Annak miért most volt itt az ideje? Azt pontosan tudjuk egyébként, hogy annak idején a Gazdaságvédelmi Alapból, most már látjuk, hogy a beruházásoknak a 10 százaléka elment a Budapest-Belgrád vasútvonalra. Miért érezték úgy, hogy ennek pont most van itt az ideje, hogy abba a feneketlen vödörbe öntsék bele a pénzt?

Egy utolsó megjegyzésem pedig az volna, amikor látjuk azt, hogy mennyivel támogatják a magyar kis- és középvállalatokat, akkor azért sose felejtsük el elmondani, ami a szövegkörnyezetből kitűnik egyébként, ahogyan mondtam, hogy a járási hivatalokat és a kereskedelmi bankokat is felkészítették erre, hogy ezek azért nagyjából hitelek. Persze, a magyar vállalkozók szeretik a támogatott hiteleket is, de ennél egy dolog van, amit jobban szeretnek, azok a támogatások, a vissza nem térítendő támogatások. Miért nem afelé billent el ez a mérleg? Hogyha most azt mondják, hogy persze, mert fölvtették ezt a hitelt, és ezt értem, mert nem volt más, de érdemes volna elgondolkozni azon, hogy a vissza nem térítendő támogatásokkal

nemcsak Mészáros Lőrincet, hanem másokat is jóval nagyobb arányban tudnák támogatni.

Az utolsó slide-jánál, miniszter úr, megmondom őszintén, végtelen módon elszomorodtam, mert míg Barcza képviselőtársamnak örömet okozott, hogy az M85-ös út befejeződik, azt kell lássam, hogy Baranyában nem fog befejeződni a jövő évben sem az M60-as, pedig azt már annyian megígérték, csak a miniszterelnök háromszor, azt hiszem, 2014-ben, '16-ban és '18-ban is megígérte az M60-asnak és az M6-osnak a befejezését és a meghosszabbítását egyik oldalon Szigetvárig, a másik oldalon meg a határig. *(Közbeszólás: Barcsig!)* Bocsnat, Barcsig! Milyen igaz! Tehát nagyon elszomorodtam ettől a slide-tól. Látom, hogy akkor még egy évet kell enélkül végigcsinálnunk, és hiába várjuk azt, hogy az M60-asnak a végén kunával fizethessünk, nem lesz ilyen. Akkor melyik év lesz a következő céldátum? - ezt szeretném megkérdezni a miniszter úrtól. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Riz Gábor képviselő úr jelentkezett szólásra. Öné a szó!

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Jóleső érzés volt, hogy Szakács képviselő úr elismerte azt, hogy a tervezésben a minisztérium élenjár. Azt is elismerte, hogy a hosszú távú látásmódja megfelelő. Ez számomra azért is lényeges, mert a '96-os területfejlesztési törvény első megszületésétől látom azt a folyamatot, amely a vidék Magyarországot próbálja egy alacsonyabb szintről magasabb szintre emelni. Ehhez valóban egy olyanfajta látásmód szükséges, amely együtt látja mindazokat az elemeket, amellyel a külső infrastruktúrától egészen a munkaerőn át a helyi gazdaság lehetőségeit számba tudja venni.

Nos, én úgy érzem, hogy az a program, amelyet a miniszter úr vázolt az elmúlt percekben, visszaköszön. Visszaköszön a tekintetben, hogy foglalkozik a munkaerővel mint fejlesztendő területtel, foglalkozik azzal, hogy a mobilitása hogyan történik a következő időszakban az ott megvalósuló fejlesztések tekintetében, milyen irányban célszerű elindulni egy-egy településnek, és ennek egyik velejárója az, hogy hogyan tudjuk kialakítani azt a szellemi háttérrel, hinterlandot, mint például a Miskolci Egyetem és annak holdudvara, amely segítségével részben a munkaerőt, részben pedig a gazdaság innovativitását és önmegújuló képességét tudjuk fejleszteni azokkal az új eszközökkel, eljárásokkal, amelyek magasabb hozzáadott értéket jelentenek a következő időszakban a gazdasági szereplők számára.

Aláhúznám még egyszer a hozzáadott értéket, hiszen többször elhangzott és elhangzik a jövőben az, hogy a magyar cégek azt a fajta versenyhátrányt igyekeznek leküzdeni, amely az elmúlt időszakig, egészen 2010-ig jellemző volt az országra, hogy összeszerelő üzem voltunk. Én úgy gondolom, hogy minőségi váltás történt 2010 után, az egyetemekre, a szellemi holdudvarra támaszkodva egyre inkább figyelembe vettük azt, hogy hogyan lehet többet hozzáadni egy-egy hazai termékhez. Ezért gondolkodik, gondolkodott a minisztérium az elmúlt időszakban is értékláncok, termékláncok kialakításában, hogy a gazdasági válság, illetve a járvány különböző hatásait kivédendő, az országhatárokon átvivő alapanyag-, illetve logisztikai nehézségeket hogyan tudjuk elhárítani. Ennek egyik alapvető lehetősége az, hogy a munkaerőt, illetve a technológiát igyekszünk fejleszteni, alakítani.

A másik nagyon fontos az országon belül, amelynek szűkebb hazám, Ózd térsége, illetve Borsod-Abaúj-Zemplén megye is örömteli „elszenvedője”, hogy az

úthálózat fejlődik, az M30-astól kezdve azok a kapcsolódó utak, ilyenek a 26-os, a 23-as, a 25-ös utak, amelyekkel éppen az elmúlt időszakban foglalkoztunk, hiszen a tervezés lassan lezárul, és a geológiai vizsgálatok eredményeként, a talajszerkezet megvizsgálása után pedig a nyomvonal végső helyzete kerül kialakításra, és semmi sem akadályozza meg azt, hogy 2021-ben elinduljon az a nagyon fontos fejlesztés számunkra, amely Ózd és térségét bekapcsolja Észak-Hevessel és Nógrád egy részével az országos gazdasági körforgásba. *(Moraj az ellenzéki képviselők körében.)*

Két olyan területről is szeretnék még szólni - örülök, hogy élénk polémiát vált ki az ellenzéki oldalon a mondandóm -, amely megint csak az egymásraépültséget jelenti a kreatív régiók kapcsán, amelyek egyben gondolkodnak különféle fejlesztendő területekkel, kiegészítik olyan fontos gondolatokkal, mint a Barlai Béla-program, amely pontosan a kohászati reorganizációt, annak kutatás-fejlesztési részét mint a magyar gazdaság egyik fundamentumát jelentő gazdasági ágazatot tekinti kiemelt térségnek vagy területnek a mi környékünkön.

Ehhez kapcsolódóan az elmúlt időszakban már beszámoltunk, és továbbra is az egymásraépültséget szeretném erősíteni, annak a tudásközpontnak a kialakításáról, amely egész Észak-Magyarországon, azon belül Borsod-Abaúj-Zemplén megye egy részében összefogja azokat a cégeket, azokat a nővumokat, fejlesztendő lehetőségeket, amelyek az anyagtudomány - legyen az fémes vagy nemfémes, képlékeny vagy nem képlékeny - alakításához kapcsolódnak.

Miniszter Úr! Az ellenzék, úgy érzem, hogy élénken reagált a mondandómra, ez jó hír, mert ha van vélemény, akkor van a mondandómnak is tartalma, lényege. Továbbra is arra biztatnám a minisztériumot, illetve az államtitkár urakat, a miniszter úrral az élen, hogy vigyék végig ezt a programot, amelyet megálmodtak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Varju László képviselő úr kért szót. Öné a szó!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Én viszonylag rövid leszek, már csak azért is, mert a miniszter úr említett olyanokat, és ahhoz kapcsolódóan szeretnék kérdezni.

Az első ilyen pont az utolsó slide-hoz kapcsolódik, hogy a különböző területeken, illetve a miniszter úr az egészre utalt, az európai uniós felhasználás hol tart, én szeretném megkérdezni, hogy mennyi az, amit itt az eltelt időszakban, az elmúlt hét évben sikerült lekötni, és mennyi az, amit sikerült kifizetni. Ennek van egy speciális területe, ez most alapvetően az önök által - és a másik kérdésem is majd erre vonatkozik - államosított területekre vonatkozik, így a távhőszektorban, a víziközmű-ágazatban vagy a hulladékgazdálkodási szektorban speciálisan hogy néz ki ez a terület, és ott hogyan sikerült a forrásokat felhasználni.

A miniszter urat szeretném kérdezni arról, hogy a villamosenergia-, a földgáz- és a távhőszektor alapvető működését szabályozó törvényeket az elmúlt két év alatt háromszor is sikerült módosítani, jelenleg is vita van. Tulajdonképpen az energiaszektorban mit jelent az önök szempontjából az, hogyha ekkora jogbizonytalanság van, hogy félévente módosítani kell ott valamit? Miközben ott valamilyen módon mégiscsak stabilitásra kellene törekedni.

Végezetül pedig: a miniszter úr említette és hivatkozott az árakra, amelyek ezeken a területeken vannak. Én azt látom, hogy a költségvetésben összességében a három területre, a hulladékgazdálkodásra, a vízközmű-szolgáltatásokra és a

távhőszeaktorra a jövő évi költségvetésben összesen 100 milliárd forint állami támogatást kell biztosítani ahhoz, hogy az önök által korábban kitűzött célok érvényesülni tudjanak. Az igazi kérdés természetesen az, mit fognak kezdeni ilyen óriási költségvetési hiány, összeomlott 2021. évi költségvetés mellett. Mit gondolnak, ezt hogyan tudják fenntartani? Mit terveznek ez ügyben? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Székely Sándor képviselő úr kért szót. Öné a szó!

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Csatlakoznék az ellenzéki hangokhoz az ügyben, hogy minden évben meghallgatjuk, akár évente többször is, hogy micsoda tervek vannak és micsoda stratégiák, amik egyébként valóban jól hangzanak, és borzasztóan kellene Magyarországnak ezek a dolgok, csak így lehet, tehát csak hosszú távon lehet gondolkodni.

De amikor hallgatom ezeket a stratégiákat, akkor tényleg mindig az motoszkál bennem, ez az egyetlen dolog, itt a bizottságban már biztos nagyon unják, de kénytelen vagyok mindig megkérdezni, hogy ezek a stratégiák vajon vonatkoznak-e a magyar átlagemberekre és az ő béreikre. Mit gondol, ebben mikor lesz változás, hogy Magyarországon az egyszeri embernek az egyszeri nyolcórás munkájából mondjuk emberhez méltó keresete legyen, és nem kell neki mondjuk másod- meg harmadállásban dolgozni? Hiszen amit önök kihoznak, önök ilyen 400 ezer forintos bruttó átlagbérekkel dolgoznak, amit úgy számolnak ki, hogy a lakosságból, dolgozókból 1,5 millió embert nem számítanak ebbe bele, jórészt a kifejezetten kiskeresetűeket, és még a számítási módszer is bődületesen fölfelé visz. Tehát ez a szám nem egy valós szám, hanem a valós szám sajnos az, hogy 170-180 ezer forint lehet az átlagkereset Magyarországon. Szeretném mondani, hogy ezt nemcsak én mondom, hanem sajnos mások is, és ezt le is írják újságokban, gazdasági lapokban. Arról beszélgetünk, hogy a valóság az, hogy ilyen 500-600 euró környékén lehet az átlagbér.

Tehát azt kérdezem, hogy mikorra van betervezve stratégiailag, hogy a magyar embereknek mondjuk normális átlagbérük lesz, tehát az Európai Unióban is elfogadottakhoz közelítünk, illetve, hogy mit gondol, mikorra fogjuk azt elérni, hogy egy konkrét számot is mondjak, hogy mondjuk a magyar minimálbér 200 ezer forint legyen, tehát mondjuk 700 euró környéke. Ezekbe a stratégiákba ez mikorra van betervezve? Nekem ez lenne a kérdésem.

Még egy vicces megjegyzés talán, hogy az úrprogramot én azért hiányoltam a felsorolásból, olyan nagyon részletes volt, és a múltkor azt olyan jó volt hallgatni, hogy Magyarországnak úrprogramja is van, és ez most valahogy kimaradt. Ezt én hiányoltam, és kérdezem, hogy mi a helyzet ezzel.

Az utolsó nem is kérdés és nem is az előadásához kapcsolódik, ez egy pozitív dolog. Itt a Gazdasági bizottságban többször beszéltem arról, hogy a gyalogos-átkelőhelyekkel és a gyalogos-átkelőhelyeknek a képzésével, illetve az egész modernizálásával valamit kezdeni kellene, hiszen rengeteg a baj, a baj alatt a balesetet és a halálos baleseteket értem. Ebben történt pozitív előrelépés, amiért egyébként köszönet a Gazdasági bizottságnak is és az ön kollégáinak is, akikkel most már egy fél éve dolgozunk. Jött onnan ki anyag, úgy tűnik, hogy lesznek módosítások, nekem ez tényleg nagy öröm. Azt kérdezem, illetve kérem és kérdezem, hogy mit tud erről, hogy ezek a módosítások mikor lépnek életbe, mikor lesz ebből jogszabályi előterjesztés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Öné a szó!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr, Államtitkár Urak! Csak nagyon röviden két dolog. Egy általános észrevételt tennék. Itt már az elmúlt pár hétben a gazdaságirányítás több szereplőjét is meghallgattuk, és a miniszter úr beszámolója megerősített abban, hogy bár itt a járvány második hullámát az ország egészségügyi szempontból, mint az sajnos várható volt, nem tudta elkerülni, de jól látható módon ennek a pandémiának a gazdasági hatásai különbözőek az első és a második hullám tekintetében, vagy legalábbis erre van reményünk. Nagyon jó hírnek tartom azt, hogy vannak ágazatok, legalábbis a mostani számok alapján, amelyeket a tavaszi leálláshoz képest jóval kevésbé fogja megviselni, vagy legalábbis jóval kevesebb kárt szenvednek itt a második hullám alatt, és ez megad arra minden reményt, hogy a jövő évben valóban egy komolyabb elrugaszkodással tud legalábbis az ipar, a kereskedelem és jó néhány ágazat elindulni.

Jól látható módon egy lényeges különbség van itt talán az ellenzéki képviselőtársakkal való vitában, hogy bár a válságok sajnos nem kerülnek el Magyarországot sem mint a világgazdaság integrált részét, de a válságkezelésnek van egy nagyon nagy különbsége, hogy a mostani válságkezelést gyakorlatilag megszorítások nélkül, vagyis az emberek, a családok és a cégek hétköznapi életét nehezítő megszorítások nélkül tudta a kormány menedzselni. Azt gondolom, ez egy óriási különbség a korábbi baloldali válságkezelésekhez képest.

Én egy konkrét dolgot szeretnék kérdezni a miniszter úrtól, ami a választókerületem számára nagyon fontos közlekedéspolitikai kérdés. Itt elhangzott a HÉV-szerelvények cseréje. Nálunk a XVI. kerületben, Zugló azon részén is nagyon lényeges a gödöllői HÉV vonalának felújítása, illetve a korábbi tervek alapján esetlegesen a HÉV-metró összeköttetés megteremtése. Itt is egy olyan helyzet állt elő, hogy bár ez korábban fővárosi projekt volt, a főváros az elmúlt egy évben az új vezetéssel nem nagyon tudott mit kezdeni a dologgal, ezért a legutóbbi fővárosi fejlesztési tanácsülésen döntés született arról, hogy ez a projekt is átkerül az államhoz. Szerintem mondhatom azt, hogy a XVI. kerületiek, de a zuglóiak, kőbányaiak egy jelentős része is nagyon várja, hogy ez a projekt mikor és hogyan tud megvalósulni. Tehát ha esetleg a miniszter úr akár az új szerelvények tekintetében tud pár információt adni, az azt gondolom, az összes választó, tehát Kelet-Pest választópolgárai számára egy nagyon jó hír lehet.

Gyakorlatilag összességében azt tudom mondani, visszatérve még az általános ügyekhez, hogy valóban bízva abban, hogy az egészségügyi, járványügyi rész belátható távolságban lecseng Magyarországon, a gazdaság van olyan helyzetben, köszönhetően többek között a kormányzati intézkedéseknek is, hogy gyorsan talpra tud állni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Keresztes László Lóránt képviselő úr kért szót. Öné a szó!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr... *(Jelzésre bekapcsolja a mikrofonját.)* Elnézést kérek! Köszönöm még egyszer a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Viszonylag konkrét kérdéseim lennének.

Én először is egy kérést szeretnék megfogalmazni a miniszter úrhoz. Viszonylag sok olyan szakpolitikai területtel foglalkozom, ami érinti az Innovációs Minisztérium portfólióját, és általában én a politikai munkámat megpróbálom szakpolitikai alapon, szakmai alapon végezni, ugyanakkor sajnos az a tapasztalatom, hogy itt az elmúlt két és főleg az elmúlt másfél év kapcsán, hogy nagyon nehéz önökkel levelezni, kommunikálni. Egyébként én a miniszter úrra alapvetően úgy tekintek, mint szakemberre, nem úgy, mint politikusra, és mégis ez a tapasztalatom, hogy konkrétan bármikor teszek föl szakmai alapon megfogalmazott kérdéseket önöknek, akkor az államtitkár úr részéről beindul valami Gyurcsány-generátor, és éppen csak a föltett kérdésekre nem kapok választ, hanem a 2010 előtti időszakról kapunk valamiféle egészen gyenge színvonalú politikai megfontolásokat.

Én azt szeretném kérni a miniszter úrtól, hogy próbálja ezt a rendszert megváltoztatni, és adja meg a lehetőséget, hogy ha én nem pártpolitikai kérdéseket fogalmazok meg írásbeli kérdésekben, akkor a válasz is tartalmazza a választ. Egyébként hogyha a válasz megvan, akkor én nem is bánom, ha a végén odatesznek egy politikai bekezdést, csak lehessen önökkel kommunikálni, ez egy nagyon fontos kérés a részemről.

Mondhatjuk, hogy ilyen földhözragadt témákkal kapcsolatban szeretnék kérdéseket föltenni. Említette a miniszter úr a közösségi közlekedésnek a helyzetét. Azt láthatjuk, hogy nagyon sok program, nagyon sok terv létezik, és nyilván nagyon pozitív a zöldbuszprogram és nagyon pozitív, hogy minél több területen próbál a kormány támogatást adni ahhoz, hogy környezetbarát járművek szolgálják ki a helyi közösségi közlekedést. Ugyanakkor a másik oldalról éppen azt láthatjuk, hogy a legfontosabb probléma, hogy a közösségi közlekedés fenntartása is egyre komolyabb problémát okoz a helyi önkormányzatoknak.

A miniszter úr még a múlt évben kapott egy konkrét feladatot a kormánytól, hogy az 1537/2019-es kormányhatározat felkérte a miniszter urat, hogy dolgozza ki a helyi közösségi közlekedés állami finanszírozásának a modelljét, és erre tegyen javaslatot. Szeretném megkérdezni, hogy ezzel kapcsolatban mit végzett a miniszter úr.

Azt láthattuk, hogy nem sokkal azután, néhány hónappal azután, hogy megkapta ezt a feladatot, jött egy előterjesztés az Országgyűlés elé, amelynek következtében az állam gyakorlatilag kivonult a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából, ami amúgy is egy rendkívül megterhelő feladat az önkormányzatok számára, és így most eljutottunk a járványügyi helyzetben egy olyan szituációba, ahol az önkormányzatok konkrétan küzdenek, hogy fenn tudják tartani a helyi közösségi közlekedést. Nemrég a kormány hozott egy olyan intézkedést a járványügyi intézkedések sorában, hogy sűríteni kell a járatokat, ezzel tökéletesen egyetértünk, nyilván így lehet a járatok zsúfoltságát elkerülni. De milyen módon tud a kormány segítséget adni az önkormányzatoknak, hogy ezt a fontos közszolgáltatást fenntartsák?

Egy világos választ szeretnék arra a kérdésre is, hogy van jó néhány vidéki város ma Magyarországon, ahol helyi önkormányzati tulajdonú közlekedési vállalat hajtja végre ezt a fontos közszolgáltatást. Van-e a kormánynak olyan szándéka, hogy államosítja ezeket a helyi önkormányzati tulajdonú közlekedési cégeket? El akarják-e venni ettől a hat-hét vidéki nagyvárostól ezeket a cégeket? Hajlandóak-e - ez szintén egy kérdés - visszavonni a már korábban a témát érintő megszorításokat?

Felmerültek még egyéb közszolgáltatások, itt Szakács képviselő úr már szóba hozta a víziközmű-ágazat problémáit. Szintén egy konkrét kérdés, hogy sikerült-e a miniszter úrnak találkozni a Magyar Víziközmű Szövetség illetékesével. Tehát sikerült-e végre azt a fajta szakmai egyeztetést legalább a nulladik pontról elindítani, aminek a

fontosságáról mindig beszél a miniszterhelyettes úr az Országgyűlésben? Van-e szándéka a kormánynak, hogy kivonja a közműadót? Erről nem olyan régen a Gazdasági bizottság ülésén egy hosszabb vitát folytattunk. Nyilván a mi szándékunk a közműadó kivonása. Látva azt, hogy milyen nehéz helyzetben van a vízközmű-szektor, hajlandó-e a kormány a szakma által megfogalmazott alapvető és mondhatjuk, hogy nulladik lépést végrehajtani és kivonni a közműadót?

Láthatjuk, hogy az idei és a jövő évi költségvetésben az állami tulajdonú közműcégeknek van némi mentőöv, ami a működés fenntartásához szükséges, ugyanakkor a többségben lévő önkormányzati többségi tulajdonú víziközműcégek közül nagyon sok az összeomlás szélére került. Hajlandó-e a kormány támogatást adni ezeknek a cégeknek, hogy többek között egyébként a közműadó miatt nehéz helyzetbe került cégek ne dőljenek be gazdaságilag?

A miniszterelnök úr is elismerte egy nyári nyilatkozatában, hogy 1000 milliárdos nagyságrendben hiányoznak források a víziközmű-csőhálózat fenntartásához. Tehát a most meglévő, tervezhető forrásokon túl 1500 és 3000 milliárd forint között becsülik azt az összeget, ami tizenöt éves távlatban hiányzik ahhoz, ismétlem, hogy a legfontosabb közszolgáltatást fenn lehessen tartani. Akkor a miniszterelnök úr arra utalt, hogy majd az Európai Uniótól megérkező támogatásból valóban ráköltenek erre 1000 milliárdot, de láthatjuk azt, hogy vétóz a kormány. Milyen módon lehet számítani arra, hogy ezeket a forrásokat pótolják, és mi az a pontos összeg?

A miniszterelnök úrral volt egy vitám, mondhatjuk így, egy azonnali kérdés során, én idéztem két költségmennyiséget, egyrészt hogy a megyei jogú városok szerint 3000 milliárd forint, a Víziközmű Szövetség szerint 1500 milliárd forint hiányzik. Mi az igazság? A miniszterelnök úr túlzottnak tartotta a Megyei Jogú Városok Szövetségének a becslését. Önök hogy látják, mennyi az a pontos összeg, ami hiányzik?

Itt is szeretnék egy nagyon világos választ kapni, hogy tervezi-e a kormány, hogy az önkormányzatok többségi tulajdonában lévő víziközmű-szolgáltató cégeket államosítja. El akarja-e venni a kormány az önkormányzatoktól a víziközmű-szolgáltató cégeket? Tudjuk, hogy ezek többsége jellemzően önkormányzati tulajdonban van.

Azt nagyon fontos elvnek tartom egyébként, ezt mindig elmondom az ilyen vitákban, hogy a mi meggyőződésünk szerint az ilyen alapvető infrastrukturális elemeket nemzeti tulajdonban kell tartani, tehát alapvetően önkormányzati és állami tulajdonban, de nagyon nem mindegy, hogy az önkormányzat vagy az állam kezelésében van egy ilyen fontos közszolgáltatás.

Az önök szlogenje az, hogy feladatuk a jövő, és itt nagyon sokat hallhattunk különböző útfejlesztési programokról. Egyetlenegy kérdésem lenne ezzel kapcsolatban, hogy az alsóbbrendű úthálózatnál, ha csak az országos fenntartású alsóbbrendű utakat nézzük, jelenleg 17 ezer kilométernyi tartozik a rossz és a nem megfelelő kategóriába. Miniszter Úr! Ez a szám 2010-ben lényegesen alacsonyabb volt. Én nem fogom azt mondani, hogy a 2010 előtti kormányok helyesen jártak el, mert nyilván ennek a kritikáját mindig megfogalmazom, de az önök tíz éve alatt évről évre egyre rosszabb lett a helyzet, tehát, hogy úgy mondjam, az egyenleg negatív. Mikor jut el odáig a kormány, hogy legalább évente annyi alsóbbrendű utat felújítanak, hogy ne növekedjen a felújítandó vagy akár már újraépítendő alsóbbrendű utaknak a száma?

Nagyon fontos egyébként a kérdés, amit Szakács képviselő úr feltett, most nem fogom felsorolni, hogy hányszor ígérte már meg a miniszterelnök úr is személyesen, hogy el fogja érni az országhatárt az M6-os és az M60-as. A miniszter úrtól egy pontos

számot szeretnék kérni, hogy az M6-os mikor éri el az országhatárt, illetve az M60-as mikor éri el Barcsnál az országhatárt.

Még egy dolog a vasúti fejlesztések kapcsán. Az elmúlt tíz évben mennyit költött a kormány a vasúti mellékvonalak fejlesztésére? Tehát mennyi fejlesztési forrás jutott az elmúlt tíz évben a vasúti mellékvonalak fejlesztésére? Mert ha a jövőbe tekint a kormány, itt láthattuk a prezentációban is, idén - egészen szakmaiatlan érvekre hivatkozva - 34 vasúti mellékvonalat gyakorlatilag halálra ítélték. Itt hiány van a működő járműállományban, nem látjuk még, hogy a Bz motorvonatokat mikor vonják ki, mikor pótolják, de konkrétan engem az érdekel, hogy az elmúlt tíz évben mennyit költöttek a vasúti mellékvonalakra. Rengetegszer megfogalmazták a jogos kritikát a balliberális kormányok kapcsán, hogy nem foglalkoztak a vasúti mellékvonalakkal. Önök mit tettek az elmúlt tíz évben ezek fejlesztése érdekében?

Megköszönöm a miniszter úrnak, hogyha az elmúlt másfél éves, alapvetően írásbeli kérdések után most konkrét és nem politikai jellegű válaszokat kapok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Több képviselői felszólalási igényt nem látok, így visszaadom a szót a miniszter úrnak, és megkérem, hogy adjon választ az elhangzott kérdésekre. Öné a szó, miniszter úr!

Dr. Palkovics László válaszai

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Köszönöm. Olyan gyorsak voltak a kérdések, hogy igyekszem sorrendben válaszolni.

Barcza Attila képviselő úrnak köszönöm a méltató szavakat. Igen, valóban az a helyzet, amit ön is említett és itt röviden én is hivatkoztam rá, hogy direktben a vírus által érintett szolgáltatóipar esetében valóban ez a természete ennek, vannak nehézségeink. Itt egy sor olyan intézkedést hoztunk, amivel próbáljuk az ő terheiket csökkenteni, de itt a vírus ezt erőteljesen meghatározza. Pont az ellenkezője történik egyébként az ipar többi részében. Örülök annak, hogy Sopron környékén - és ez jellemzően így van egyébként az egész országban - sokkal magasabb a rendelésállomány, mint amit egyébként a jelenlegi kapacitással el tudnak látni. Tehát ezért most nem munkanélküliségről beszélünk ezeken a területeken, hanem alapvetően munkaerőhiányról, és egyébként ezt próbálják kompenzálni.

A konkrét kérdés a HIPA programjáról. Itt nyilván a beruházásösztönzési programra hivatkozott a képviselő úr, ami 15-20 perc alatt került lekötésre a legutolsó állapotban. Jövő januártól kezdődően az európai uniós források eddig még nem látott mértékű ilyenfajta támogatást nem biztos, hogy tudnának tartalmazni, magában csak a GINOP-program utódjában, az MFF-ben ez nagyjából 880 milliárd forint, ez egy nagyon komoly összeget jelent.

A költségvetés is fog ilyenfajta támogatásokat biztosítani, jövőre viszont már bizonyos szakpolitikai szempontok figyelembevételével. Jövőre már nem válságkezelésről beszélünk majd, legalábbis nagyon reméljük, hanem az iparpolitikának az érvényesülése is meg fog jelenni. Tehát ilyenfajta programok lesznek, ahogy mondtam, az európai uniós források pedig olyan nagyságrendet jelentenek, amilyennel eddig a gazdaságunk még nem rendelkezett.

Szakács László képviselő úr mindig Parragh elnök úr véleményére hivatkozik. Parragh elnök úr a magyar Iparkamarának a vezetője, tehát őneki az a dolga, hogy ilyeneket fogalmazzon meg. A kormány ezt még nem tárgyalta, tehát egyelőre még nincs ilyen értelmű pozíciónk.

Miért nem foglalkozunk mindennapi ügyekkel? Szerintem mindennapi ügyekkel foglalkozunk, sőt, olyan szinten a mindennapi ügyekkel foglalkozunk, én azt gondolom, hogy ha megnézzük mondjuk a német kormányt, az osztrák kormányt, megközelítőleg sincs ilyenfajta, ilyen mélységű mindennapi ügykezelésük. Amikor a válságot már egyértelműsítettük március elején, gyakorlatilag azóta az iparágak képviselőivel heti rendszerességű videokonferenciákat tartunk, és az összes olyan ügy, ami egyébként őket érinti, lehet ez egy adott dokumentum kinézete, hogy hogyan nézzen ki mondjuk a rövidített munkaidőre, vagy az, hogy milyen forrásokat biztosítunk, ez mind ilyenfajta - most értsük jól - mikromenedzsmentet jelent. Tehát a minisztérium ezekkel is foglalkozik a stratégiaalkotáson túl. De abban persze igaza van, hogy a stratégia akkor jó, hogyha egyébként megvalósul. Viszont amit én örömmel szeretnék itt elmondani, hogy a stratégia jelentős részének a megvalósítása megkezdődött, és egyébként jelentős része már zajlik.

Ha visszatérünk egy pillanatra a válságkezelésre, szóval az a helyzet, hogy ha nagyjából egymillió ember munkahelyét sikerül megóvni, azt mondjuk én nem stratégiának hívnám, hanem az egyfajta olyan munka, amit végrehajtottunk, és egyébként ez látszik. Az 5000 milliárd forint, ami idén a gazdaságban megjelenik, ez nem stratégia, hanem ez ott van az embereknél, tehát ez fizikailag megjelenik. Tehát ezt a kritikát nem szeretném ennél tovább kommentálni. Vagy az alacsony, a legalacsonyabb energiaár is egy olyan ügyet jelent, amire lehet stratégiát is alkotni, de ez annyi, tehát az emberek ennyit fizetnek, ezt látják a számláikon.

Arra a kérdésre, hogy mit gyártotok ti, magyarok, hát nagyon sok mindent gyártunk. Ha megnézzük, az MIT-nak van egy komplexitási indexe, ezt szívesen átküldjük a képviselő úrnak. Ebben a komplexitási indexben rangsorolják a tudásintenzív gazdaságokat is, ebben van egy sor egyébként, tehát ez csak az egyik példa, az MIT egy komoly egyetem, ezért szerettem volna erre hivatkozni. Ebben a tudásintenzív rangsorban Magyarország a 15. helyen van a világ összes országából egyébként. Én azt mondom, hogy ha most leképezzük, hogy mit gyártunk mi, magyarok, akkor nyilván ez a rangsor nem ilyen lenne, hogyha nem gyártanánk semmit, hanem csak itt egyébként nézegetnénk.

Ha a kérdés arra vonatkozott, hogy mi ebből az, ami egyébként nem a nemzetközi értékláncok által Magyarországon megjelenített gyártás és kutatás-fejlesztés, hanem a saját hazai részünk, ennek nagyjából a fele a hozzáadott értéke. Tehát én azt hiszem, hogy itt is jól állunk. Ha nekem kéne, és én egy sor ilyenfajta megbeszélésen veszek részt, hogy mit gyártunk, azért én föl tudom sorolni, úgyhogy ezt szívesen megteszem bárhol máshol is.

Hogy ténylegesen milyen lesz ennek a válságnak az alakja, V, W, L, egyéb más, nagyon sokfajta vélelmezés van. Ezt azért nehéz megmondani, mert itt alapvetően vissza kezdtünk térni egy V-alakúra, csak aztán a vírusnak a mostani második hulláma ezt némileg relativizálta. Azt hozzá kell tenni persze, hogy az a munka, amit elvégeztünk az első időszakban, amikor a vírus nem érintett bennünket ennyire, az most egy sor dolgot sokkal könnyebbé tett. Tehát sokkal jobban tudunk ügyekre reagálni, az egészségügyi rendszerünk reakcióképessége szerintem ilyen értelemben most már egy stabil dolgot jelent, ha megnézzük a számokat, akkor ezek ezt mutatják.

Az, hogy ez most V- vagy W-szerű lesz a jövő évet tekintve - a világ többi része elkezdett visszatérni, ha itt megnézzük Kínát, Ázsiát generálisan, akkor valószínűleg nálunk valami hasonló kép rajzolódik ki ebben. Ezek azok a piacok, amelyek az európai gazdaságnak az exportpiacai, mondjuk a járműipart említettem itt, de nyilván ettől el lehet vonatkoztatni más termékekre is. Ott az a piac felveszi ezeket az árukat, tehát ez

látszik egyébként. Tehát az Audinak nem azért magasabb a rendelésállománya ebben az időszakban, mint a tényleges költségvetésük volt, hanem azért, mert van ennek egy piaca, és valószínűleg ez történik Európában. Tehát ezt valahogy alakítani kell a vírustól függően, hogy milyen gyorsan jelenik meg a vakcina, milyen gyorsan tudjuk elérni azt az átoltottsági állapotot, ami megvédi az embereket attól, hogy ezt elkapják és ilyen módon hatása legyen a munkaképességükre. De ez még nyilván egy kérdés. A jelenlegi tárgyalásainknak megfelelően úgy gondoljuk, hogy ezt a jövő év elején meg fogjuk tudni tenni. Egyelőre a számok ilyenek.

Ami a hitelezést jelenti, ha megnézzük a lakossági hiteleket, ez nagyjából 15 százalékkal növekszik. Jelentős részben, sőt, kivétel nélkül az állami hitelek növekednek, és pontosan azok a hitelkonstrukciók, amit ön említett és én is úgy gondolom, hogy ezek nem helyes hitelkonstrukciók, Cofidis, egyéb más, ezek viszont nagyon alacsony szintűek, tehát igazából a jelentőségük nem nagy. Az állami hitelek, amik megjelentek, sokkal nagyobbak.

A munkanélküliség egy összetett rendszer. A regisztrált álláskeresőknél a rendszere évek óta működik, ebben gyakorlatilag június óta erőteljes csökkenést tapasztalunk, néhány héttel ezelőtt 300 ezer alá került azoknak a száma, akik ebben a rendszerben benne vannak. Ebben a rendszerben valóban három hónapig lehet támogatást kapni, viszont utána sem hagyjuk magára azokat, akik ebből a rendszerből kikerülnek. Mindenfajta támogatást megkapnak annak érdekében, hogy munkahellyel kerüljenek ki, tehát munkaszerződéssel, illetve aki a továbbiakban is kooperál a munkaügyi hivatalokkal, ő továbbra is különböző támogatásokat tud kapni. Most standard válasz, nem standard válasz, ez van, valóban a munka az, ami ezt a helyzetet megoldja, a segély kevésbé oldja meg. Úgyhogy inkább azt szeretjük, hogy ha valamilyen formában, de munkahelyhez segítjük azokat az embereket, itt látszottak a számaink egyébként. Ez valószínűleg sikerül, hiszen az Európai Unió harmadik legalacsonyabb munkanélküliségi rátáját produkáltuk augusztusban, úgyhogy továbbra is ez a véleményünk, hogy a munka a jó irány.

Ami a Budapest-Belgrád vasútvonallal kapcsolatos kérdését illeti, ez, nyilván ön is tudja, egy kínai hitelből finanszírozott építkezést jelent, aminek van egy magyar önrésze, ez a magyar önrész az első évben kell hogy megjelenjen, ezért jelent meg egyébként, ez egy technikai típusú kérdés volt. Zajlik a vasútvonalnak a tervezése, zajlanak azok a tevékenységek, amelyek egyébként forrásokat igényelnek. Innentől kezdve lehet persze arról hosszan vitatkozni, hogy most mennyire térül meg vagy nem. Ha ránéz Magyarországra Európa térképén belül, akkor azok a déli, északi vasúti, alapvetően teherszállításra alkalmas hálózati elemek hiányoznak. Ezzel Magyarországot a geológiai helyzetéből adódóan gyakorlatilag bekapcsoljuk egy olyan környezetbe, ami egy olyan árumennyiségnek a Magyarországon keresztül történő vitelét jelenti, ami eddig nem volt. Száz éve nem igazán fejlesztettünk vasutat, ennek indokai voltak. Ez az egyik eleme annak a vasútfejlesztési programnak, amit a kormány eldöntött.

Ennek persze vannak más elemei is, itt nagyon sok minden eldőlt és született. Ennek a vasútstratégiának egyébként része, hogy például ezt az árumennyiséget nem kell behozni Budapestre, lehet egy olyan vasútvonalat építeni, ami elkerüli Budapestet, tehát egy sor másik eleme van. Tehát így egy logisztikai hálózat létrehozásáról beszélünk.

A kkv-támogatás kapcsán azt nem állítottam, hogy a kkv-kat mi csak hitelekkel támogatjuk. Mutattam egy ábrát, ebben 800 milliárd forint fölötti volt az az összeg, ahol egyébként maradó támogatást, tehát vissza nem térítendő támogatást kapnak a

kkv-k is, meg kapnak egyébként hitelt is, tehát mind a kettő megfelelő. A GINOP-os programok, amiből rögtön a kkv-k tudnak részesülni, itt 70 százalékos támogatásintenzitással nyertek kkv-k olyan projekteket, amit ebben az időszakban írunk ki, a technológiaváltásban, a zöldítésben a kkv-k azok ugyanúgy részesülnek vissza nem térítendő és egyébként hiteltípusú termékekben is.

Az M60-ast kérdezte és az M6-os autópályát. Az M60-assal az a bajunk, hogy a horvátok nem akarják megépíteni a másik oldalát, tehát ez egy probléma. Tehát amíg a horvátokkal nem tudunk dűlőre jutni, addig azért ez problémás kérdés lesz. Ennek ellenére a tervezése zajlik. Az M6-os máshogy néz ki. Az M6-ost 2023 tavaszán át fogjuk adni, a horvátok addig építik meg egyébként a túlsó oldalt.

Riz Gábor képviselő úr kérdése, illetve megjegyzése az értékláncok kialakításáról Ózdon. Az elmúlt időszakban nemcsak mint miniszter, hanem mint az északkelet-magyarországi fejlesztési zónáért felelős kormánybiztos is, egy sor olyan konstrukciót hoztunk létre, ami szerintem annak a térségnek a gazdaságát mindenképpen támogatja és konszolidálja. Itt lehet beszélni az egyetemi képzésről, amit a Miskolci Egyetem hajt végre, lehet beszélni a szakképzésnek az alakításáról, lehet beszélni az ipari parkról, az azonnali reakciónkról, ami az ABB-kivonulását követte, és egyébként úgy tűnik, hogy ebből egy olyan helyzetet tudunk létrehozni, ami az előző szintet is meg fogja haladni. De lehet beszélni arról is, hogy mondjuk az Ózdi Acélművekben a kormány azért vásárolt 20 százalék tulajdonrészt, mert így lehetővé vált az acélművek számára az, hogy végrehajtsa azokat a fejlesztéseket, amivel a helyzetet stabilizálta, és azóta köszöni szépen, de egyébként jól van.

Ami Varju László képviselő úr kérdéseit illeti, az első kérdése az EU-s felhasználásokról szólt. Itt alapvetően jól állunk. Ha megnézzük azt, hogy Magyarország a leszerződött támogatások területén hol áll, itt 104 százalékát szerződöttük le egyébként a rendelkezésre álló összegnek, ezt Románia közelítette meg egy kicsit, illetve Horvátország, a többiek ez alatt vannak. Ami a kifizetett támogatásokat illeti, itt a 85 százalékát fizettük már ki ténylegesen a támogatásoknak, ez azt jelenti, hogy ez a pénz a gazdaságban van valamilyen formában, a többiek itt nem állnak ilyen jól. Ha megnézzük, hogy hogy állunk a lehívás tekintetében, tehát a bizottsági átutalások tekintetében, ez év novemberében 54 százaléknál tartottunk, ezzel gyakorlatilag az első három között vagyunk, illetve mind a háromnak 54 százalék a V4-országok, tehát a környező országok közül, tehát itt alapvetően jól állunk.

Ami a földgáz-, távhő-, villamosenergia-rendszer fejlesztésére vonatkozó törvénymódosításokat jelenti, ez nem szükségszerűen bizonytalanságot jelent, sőt, szerintem pontosan bizonyosságot, stabilitást jelent. A legutolsó törvénycsomag, ami az energiahatékonysági törvényre vonatkozott, azon túl, hogy európai uniós kötelezettségünk, egyébként része az energiastratégiánknak. Ezért kellett ezzel a parlamentnek foglalkoznia, ennek az energiakötelezettségi rendszer az egyik eleme. Ezt törvény nélkül nem tudjuk létrehozni. Ha egyébként viszont azt akarjuk, hogy valamilyen formában ne a végfogyasztókat terhelje ez a követelmény, hanem mondjuk a szolgáltatókat, akkor ezt muszáj törvényben rögzítenünk. Ez egy hosszú tárgyalási folyamat volt, tehát ez nem volt egyszerű.

Itt a kormány határozott álláspontot foglalt el, és sikerült meggyőzni a szolgáltatókat, hogy ez egyébként egy jó üzlet. Tehát szerintem ez pont nem a jogbizonytalanságot jelenti, hanem a gyorsan változó európai uniós környezethez való alkalmazkodást. Nem tudom, hogy a képviselő urat elkeserítem vagy megnyugtatom ezzel, de ilyen módosítások fognak még történni. Nem tudjuk, hogy hogy alakul az Európai Unió kibocsátáspolitikája, tehát az 55 százalékot mégis elfogadja, akkor onnan

kezdődően gyakorlatilag mindent át kell alakítanunk, tehát itt nagyon sok olyan jogszabálmódosítás fog történni, amit a parlamentnek muszáj lesz meg tárgyalni.

A következő kérdése itt megint, hogy a hulladékszektor miért bizonytalan. A hulladékszektor az átalakítása az, ami a parlament előtt van. Ez pontosan azoknak a költségeknek, az állami költségeknek a csökkentését kívánja szolgálni, amiről a képviselő úr itt beszélt. Ez 100 milliárd forint, ez több szektort tartalmaz, hulladék-, földgáz-, illetve villamosenergia-szektor. Itt szeretnénk az állam szerepét csökkenteni, de úgy, hogy egy erőteljesen piaci alapra helyezni, ahol egyébként maga a rendszer képes ezt kitermelni. Az a koncessziós irány, amit most megfogalmaztunk a törvényjavaslatainkban, pontosan ezt szolgálja. Ez sem volt egyszerű dolog, ezért kérem is a képviselő hölgyektől, uraktól, hogy ezt támogassák, mert ez egy jó rendszer, ami ezeket a viszonyokat rendezni fogja. Az elmúlt harminc évben most jutottunk el ideig.

A következő kérdés Székely Sándor képviselő úr kérdése, hogy miért alacsony Magyarországon a bérszínvonal. Ebben abszolút egyetértünk, itt a kormánynak is az a szándéka, hogy ezt a bérszínvonalat emeljük. 2010 óta azzal nem lehet bennünket vádolni, hogy ne ebben az irányban haladnánk. Ebben az évben 10 százalékkal nőtt az átlagbér, és szeretnénk, ha ez tovább növekedne, ezért alakítottuk ki azt a rendszert, ami a minimálbér meghatározásának a rendszere. Én azt mondom, hogy itt két dolgot kell mindig megnézni, az egyik az, hogy néz ki a magyar munkaerő produktivitása és hogy néz ki egyébként ennek a költsége. A kettő közötti gapnek a szűkítése az, ami történik és ami egyébként fontos, és a kormány ezt támogatja. Úgyhogy ebben itt egyet tudunk érteni. A számok pedig Eurostat-számok, így tudják összehasonlítani az Európai Unió egyéb országaival, úgyhogy ha ebben egyet nem értés van, akkor ezeket a számokat persze meg lehet nézni.

Ami az űrprogramot illeti, az űrprogram a KKM kezelésében van. Lehet ezen mosolyogni is, persze Magyarország akkora ország amekkora, viszont az űrprogramnak a hatása összetett. Nyilván van egy politikai hatása, hogy hogyan pozicionálja magát Magyarország egy ilyen területen. Van egy másik hatása is: ha megnézzük a technológia fejlődésének a tipikus irányait, akkor az mindig úgy szokott történni, hogy először az űrtechnológia, aztán a repüléstechnológia, és utána kerül a civiltechnológia oldalára. Ebből ki is lehet maradni és bizonyos szinten részt is lehet venni. Úgy gondoltuk, hogy mi ebből nem maradnánk ki, mert akkor ez a technológiai folyamat megszakad. Itt említettem, hogy mit gyártunk, mondjunk valamit, amit itt gyártunk, például mondjuk egy harckocsit is tudunk gyártani, a hadiiparnak a technológiai szintje az valahol a civilipar, tehát mondjuk a járműipar és mondjuk a repülőgépipar vagy az űripar között helyezkedik el. Tehát ha ezt a folyamatot meg akarjuk tartani, akkor erre szükség van. Arányait tekintve egyébként én azt gondolom, hogy erre arányos mennyiségű pénzt költünk el.

Ha még egy kicsit továbbgondoljuk azt is, hogy az ország információs függetlensége múlik-e azon, hogy egy saját műholdat működtetünk, mert egyébként erre van dedikált helyünk, és ez szintén része az űrprogramnak, akkor azt hiszem, ez egy kicsit más megvilágításba helyezi azt a kérdést, hogy kell-e foglalkozni ezzel azon a szinten, ahol Magyarország magát pozicionálni tudja, vagy nem kell foglalkozni. Szerintem kell foglalkozni.

Ami a közlekedésbiztonság kérdését illeti, köszönöm, hogy kapunk ilyen javaslatokat öntől. Ma reggel a miniszteri értekezleten pont azt a törvénymódosítást tárgyaltuk, ami egy sor dolgot, többek között az ön által tett javaslatokat is tartalmazza. Készül egy közlekedésbiztonsági stratégia, ezt időszakonként meg kell újítani,

olyannyira, hogy ezt maga az ENSZ ezért felelős elnöki tanácsadója felügyeli, Jean Todt úr. Úgyhogy ez hamarosan készen lesz, és ebből vezetnénk le az összes többi olyanfajta módosítást, ami a közlekedés biztonságát növeli, az ön által javasolt ügyek pedig ma reggel megjelentek ebben a törvénymódosításban.

Szatmáry Kristóf képviselő úrnak: XVI. kerület, gödöllői HÉV kérdése. Itt a terveink készen vannak, a tender előkészítése folyik. Nyilván ezt megfelelő kontextusba kell helyezni, az elkövetkező időszak európai uniós forrásaiból szeretnénk ezekre a projektekre jelentős összegeket szánni. Ez még tárgyalás alatt van, de maga a tervezés folyik.

Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, hogy konkrétan nem válaszolunk a kérdéseire. Szerintem írásban válaszoltunk minden kérdésre. De ha van bármilyen olyan terület, amire nem, azt kérem, nézzük meg, küldje el újra, és akkor nyilvánvalóan válaszolni fogunk.

Ami a közösségi közlekedés ügyét illeti, igen, a zöldbusztámogatási program az egy olyan kormánydöntésnek az eredménye, amit tavaly hoztunk, miszerint 25 ezer főnél magasabb lakosságszámú városokban 2022 után nem szeretnénk más járművet, csak zöld- vagy lokális emisszióval nem rendelkező autóbust üzembe helyezni.

Ami a helyközi közlekedésre vonatkozik, szerintem az a kormányhatározat a helyközi közlekedés finanszírozási rendszerére vonatkozik, ugyanis a helyi önkormányzati cégeket nem akarjuk sem átvenni, sem beleszólni az ő működésükbe. Ez a helyi önkormányzatoknak az ügye, tehát mindenfajta vélelmezés, ami arra vonatkozik, hogy át akarnánk venni őket, ez nem így van. Ez az ő kérdésük.

Ugyanez a helyzet a víziközművel is. Itt ön nem tett arról említést, bár a víziközmű-vállalatok ezt üdvözölték, sőt, a javasolataik egyik lényege volt, hogy az a fajta átalakítás a közműadó tekintetében, amit most létrehoztunk, egy lényegesen fairebb rendszert hozott létre, azokat a víziközmű-vállalatokat, amik egyébként nagy területen, de alapvetően kisebb vízmennyiséget szolgáltatnak, hátrányosan érintette a közműadó, ezt most kompenzáltuk, tehát ez pozitív lett néhány, főleg nagyobb város szempontjából mindenki számára.

Ami az erre költendő összeget jelenti, zajlik annak a felmérése, hogy ez mit jelent konkrétan, a víziközmű-vagyoni állapotának a felmérése, illetve hogy mi az, ami van egyáltalán, és utána pedig mi az az állapot, amivel ezek rendelkeznek. Ez nem egy egyszerű dolog. Most jelent meg egy olyan technológia Magyarországon, amire ki is írtunk egyébként egy pályázatot, ahol az önkormányzatok pályázhatnak ténylegesen a csőhálózat állapotának a felmérésére. Ez egy automatizált úszó drón, ami felméri azt, hogy egyébként hol kell elkezdeni ezt a felújítást, és zajlik annak a technológiának a kialakítása is, ami a felújítást tudja támogatni. Itt vagy kiássuk a csöveket és újrafektetjük, vagy pedig megtartjuk a jelenlegi csöveket és egyébként ezeket kibéleljük egy olyan anyaggal, ami a rákövetkező száz évben nem fog tönkremenni. Itt azért egy nagyon komoly költségkülönbség van a kettő között.

Az, hogy ténylegesen mit jelent ennek a felújítási költsége, 1500, 1800 vagy 3000 milliárd, valahova ide esik ez az összeg, attól függően, hogyha az állapotát látni fogjuk. Ma a víziközmű-egyesületekkel folyamatosan tárgyalunk, én is tárgyaltam velük, az államtitkár asszony folyamatosan tárgyal velük, ők is javasolták egyébként ezt a közműadó-átalakítást. Tehát énszerintem ezt a részt itt lassan meg fogjuk érteni.

Az, hogy ezt miből finanszírozzuk, sajnos az Európai Unió a felújítást nem finanszírozta, ezt a költségvetésből kell tudni finanszírozni. A jó hír viszont az, hogy minden olyan elemet, ami a víziközmű-hálózatból mint új építés finanszírozható, ez szerepel az MFF-ben és szerepel az RRF-ben is. Tehát gyakorlatilag a kétezer fő alatti

települések szennyvízellátása az egyik része a dolognak, a másik pedig azoknak a vízműelemeknek a továbbfejlesztése, ami a rendszer működtetéséhez szükséges. Itt 800 milliárd forint szerepel együtt a két konstrukcióban, tehát ez egy jelentős összeg, a többit nyilván a költségvetésnek kell hozzátenni.

Ami az utak felújítását jelenti, itt az útprogram egy 3200 milliárd forint értékű programot jelent, ez alapvetően új utak építését jelenti. Ezen túl évente 120 milliárd forint környékén költünk a meglévő úthálózat felújítására, ami a „Magyar falu” programon kívüli költség, és ezen túl még 100 milliárd forint fölötti az, ami egyébként a valóban leromlott utaknak, főleg a kistelepüléseket összekötő utaknak a felújítására vonatkozik. Az, hogy ez az elmúlt tíz évben romlott volna, és előtte minden út ilyen volt, hát ez egy erőteljes kijelentés, amit mondjuk szerintem célszerű relativizálni. 2010 és 2019 között 6000 kilométer útnak a felújítását végeztük el, jelenleg valahol 1000 kilométer környéki van éppen tervezés vagy kivitelezés alatt, ebből 440 kilométert a „Magyar falu” programból és 514 kilométert egyéb forrásokból finanszírozzunk.

Vitát folytatunk az RRF területén az Európai Unióval arról, hogy az RRF-be, tehát a Recovery Facility-be tudjuk-e rakni például azokat a települések közötti összekötő utaknak a felújítását, amire most költségvetési forrást költünk, és ezt szeretnénk mindenképpen emelni. Nem zárja ki maga a konstrukció struktúrája, de egyelőre ezt még nem fogadták el. Itt jó esélyt látunk arra egyébként - ez mennyi volt? -, nagyjából 300-400 milliárd forint, amit szeretnénk abban pluszban megjeleníteni. Tehát ez a vita folyik, a többi útfelújítás pedig mindenképpen folyni fog.

Az M6-osról már beszéltem.

Ami pedig a vasúthálózatot illeti, illetve ön említette itt a Bz-motorvonatoknak a kérdését is, ami ezeknek a cseréjére vonatkozik. Nem állítottunk le semmit, a vészhelyzeti menetrend néha indokolta azt, hogy azon a szakaszon éppen most nem vonat közlekedik, hanem mellette egy autóbusz, tehát ilyen értelemben semmit nem állítottunk le.

Ami pedig a gördülőállományt, jelesül ezeket a kistelepüléseket összekötő motorvonatok kérdését jelenti, hamarosan aláírunk egy gyártási megállapodást a MÁV-val és egy külföldi partnerrel ezeknek a motorvonatoknak a magyarországi gyártására. Tehát ezeknek a kis pici piros, ronda dízelmotorral működő valamiknek megvolt a maguk szerepe, amikor megvolt, de ezeket módosítanánk. Tehát korszerű motorvonatokat fogunk gyártani itthon. Minden ilyen döntésünket szeretnénk iparpolitikai háttérrel is megalapozni, tehát hogy magyarországi gyártás legyen.

Nagyjából ezekre a kérdésekre gondoltam válaszolni, úgyhogy köszönöm szépen a lehetőséget, ha nincs több kérdés, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Láthatóan a Gazdasági bizottság tagjait is rendkívüli módon foglalkoztatja az, ami az Innovációs és Technológiai Minisztériumban történik.

Azt gondolom, hogy a számok, amik a prezentációban láthatóak voltak, illetve amelyeket külön kiemelt a miniszter úr, azt igazolják, hogy az a fejlesztési politika, illetve az a gazdaságpolitika, ami a kormány szintjén elfogadásra került és amely elsősorban az innovációra, a technológiai fejlesztésekre és az újításokra alapozza a gazdaságfejlesztést, megtérülni látszik, hiszen különösen válság idején látható az, ha globálisan nézzük a járvány okozta gazdasági válság következményeit, hogy elsősorban azok az országok tudtak viszonylag gyorsan kilábalni ebből a gazdasági válságból, ahol a legújabb technológiával rendelkező gazdasági egységek voltak. Tehát nagyon bízom

abban, hogy ez a kormányzati politika a későbbiekben is ugyanebben az irányban fog haladni.

Miután a foglalkoztatottság terén 2019-re gyakorlatilag elértük a teljes körű foglalkoztatottságot, ezért azt is helyesnek tartom, hogy a befektetésösztönzés szempontjából elsődlegesen már nem a munkahelyteremtés, hanem a munkahelymegtartás, illetve a technológiai fejlesztések támogatása áll.

Annak is külön örülök, hogy a munkanélküliségi adatokban ilyen sikereket tudtunk elérni, hogy őszre gyakorlatilag az Európai Unió átlagának a felére csökkent Magyarországon a munkanélküliség, 3,9 százalékkal, illetve az is dicséretes eredmény, ami az ipari termelés volumenének a 2,2 százalékos növekedését jellemezte szeptember végén. Ha ehhez hozzátesszük a termékexportban látható mostani dinamikát, akkor azt gondolom, hogy azok a döntések, amelyek mind a minisztérium, mind a kormányzat részéről megszülettek az elmúlt időszakban, jelentősen hozzájárulnak ahhoz, hogy Magyarország, bár nyilvánvalóan veszteségekkel, de a versenytársainkhoz és az európai uniós országokhoz képest jobb állapotban tudjon majd kijönni ebből a válságból, mint a többiek.

Úgyhogy én köszönöm az elmúlt év munkáját a miniszter úrnak, a miniszterhelyettes úrnak, az államtitkár uraknak és valamennyi kollégájuknak, hiszen ez egy gigantikus minisztérium nagyon sok alkalmazottal, úgyhogy én nagyon remélem, hogy ez a sikeres és eredményes munka 2020-at és majd 2021-et is jellemezni fogja. Köszönöm szépen, hogy eljöttek a bizottsági ülésre.

Ezzel az 1. napirendi pontot lezárom. Egy perc technikai szünetet rendelék el, míg a miniszter úr és államtitkár urak elhagyják az üléstermet, utána folytatjuk a munkánkat.

(Szünet: 11.54 – 11.55)

A Radetzky-laktanya kiemelt beruházással minősítése miatt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről 2006. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/12971. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket! Folytatjuk a bizottsági ülést a 2. napirendi ponttal, amely a Radetzky-laktanya kiemelt beruházással minősítése miatt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, Tordai Bence képviselő úr önálló indítványa, amelynek tárgysorozatba vételéről kell a bizottságnak döntenie.

Köszöntöm a képviselő urat a bizottság ülésén, és mint előterjesztőnek meg is adom a szót.

Tordai Bence előterjesztése

TORDAI BENCE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Üdvözlöm a bizottságot. Egy nagyon egyszerű, rövid módosítóm lenne, amely azt indítványozza, hogy a kiemelt beruházások esetében a helyi önkormányzatoknak legyen egyetértési joga. Hiszen tudjuk, hogy az eddigi, kiemelt beruházással nyilvánított esetek kapcsán számos botrány alakult ki amiatt, hogy a természeti, műemlékvédelmi

vagy éppen a helyi lakók által felvetett szempontokat teljesen semmibe véve vitték át a befektetői akaratot.

A Radetzky-laktanya esete azért különösen fontos, nyilván nekem mint budai polgárnak is, de azt hiszem, hogy általánosságban is, mert itt arról van szó, hogy egy 180 éves műemléképületet, ami korábban első kategóriás minősítésű műemlékként, nemzeti kincsként volt bejegyezve, fognak 95 százalékban lerombolni, és egy olyan, Alaptörvényt sértő miniszteri rendeletet erősítenek meg tulajdonképpen a kiemelt beruházással tétellel, amivel kapcsolatban egyébként el is mondták, hogy ez egyértelműen a beruházás gyorsítására szolgál, annak az önkormányzattal folytatott vitának a hatalmi eszközökkel való lezárására szolgál, ami teljes joggal vetett fel lakossági, műemlékvédelmi szempontokat.

Tehát amikor a kormányközeli befektetők megrendelésére lehet egy ilyen védett értéket, egy ilyen örökséget gyakorlatilag tönkretenni, beszántani és a helyére valami luxus irodaházat felépíteni egy luxushotellel, akkor én azt gondolom, hogy itt az ideje észrevennünk, hogy a kiemelt beruházási törvény módosításra szorul, nem lehet a helyi közösségeket képviselő önkormányzatot kihagyni ebből az engedélyezési folyamatból, nem lehet mindent a beruházói érdek, a profitérdek alá rendelni. Úgyhogy, ha ez a kormány és a kormánypártok magukra valóban konzervatív pártokként tekintenek, akkor nagyon remélem, hogy ezt a kezdeményezést támogatni fogják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A bizottság tagjait kérdezem, hogy az előterjesztéssel kapcsolatban van-e valakinek észrevétele, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatal

Amennyiben nincs, akkor azt kérdezem, hogy ki az, aki a tárgysorozatba vételt támogatja. Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4. Köszönöm szépen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 igen, 10 nem mellett a bizottság a tárgysorozatba vételt nem támogatta. Ezzel a 2. napirendi pontot lezárjuk.

A kerékpáros közlekedés pénzügyi támogatásáról szóló H/13182. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk a 3. napirendi pontra, melynek keretében a kerékpáros közlekedés pénzügyi támogatásáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. Itt a benyújtó szintén Tordai Bence képviselő úr, meg is adom önnek a szót mint előterjesztőnek.

Tordai Bence előterjesztése

TORDAI BENCE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Ez a javaslat pedig arról szól, hogy terjesszük ki azt a kerékpáros-támogatási rendszert, amit most vezetett be a kormány, nagyon helyesen egyébként, ne csak elektromos rásegítésű kerékpárokra, hanem egészen közönséges kerékpárokra is dolgozzon ki a kormány egy olyan támogatási rendszert, ami egyrészt ezek beszerzését és szervizelését támogatja, másrészt pedig a céges autók használatának támogatásához hasonlóan a céges kerékpárok támogatását illessze be a magyar jogszabályi környezetbe.

Erre a válság idején egyébként több jó okunk van, hogy közösen támogassuk, egyrészt ez egy individuális közlekedési mód, amely a járvány terjedését lassítani

segíthet, másrészt pedig a légszennyezettség növeléséhez sem járul hozzá - ismervé egy ilyen felsőlégúti járvány esetében bizonyított tudományos összefüggést a légszennyezettség és a Covid terjedése, lefolyása, annak súlyossága között -, ami megint csak kiemelten fontos. Úgyhogy, ha szeretnénk egészségesebb polgárokat, termelékenyebb munkavállalókat, jobb kedélyű embereket és kisebb légszennyezést, mindezek nyomán pedig növekvő gazdasági teljesítőképességet és csökkenő állami kiadásokat, akkor egy ilyen programot mindenképpen indokolt támogatni.

Tehát azt szeretném jelezni, hogy ez nem többletköltségekkel, hanem már rövid és középtávon megtakarítással járó program, ráadásul egy olyan határozati javaslat, amely a részletek kidolgozását a kormányra bízta. Tehát ennek szellemében reménykedem abban, hogy kormánypárti képviselőtársaim is tudják támogatni az előterjesztést. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A bizottság tagjait kérdezem, hogy van-e az előterjesztéssel kapcsolatban kérdésük vagy véleményük. *(Senki sem jelentkezik.)*

Én szeretném jelezni, hogy a kormány is fontosnak tartja a kerékpáros közlekedés elterjedésének a segítségét mind a turisztikai céllal igénybe vett szolgáltatás területén, mind a munkába járás eszközeként. Ennek támogatására született meg az 1377/2020-as kormányhatározat, amely számos, a kerékpárral munkába járás lehetőségét támogató intézkedési javaslat kidolgozását szorgalmazza. Ennek megfelelően meg is kezdődött a kormányzati munka ezen a téren, elkészült egy tanulmány arra vonatkozóan, hogy milyen támogatásokat lehet úgy végrehajtani, hogy az a költségvetési egyensúlyt se veszélyeztesse.

Ezek közül egyet említenék csak: több mint egymilliárd forint összegű támogatással indult egy program az elektromos rásegítésű kerékpárok beszerzésének támogatására magánszemélyek részére, illetve kidolgozás alatt van egy olyan javaslat, amely a kerékpárral való munkába járás esetén a munkaadókat ösztönözné arra, hogy ebben támogassák az alkalmazottaikat részben szolgálati kerékpár beszerzésével, részben adott esetben adókedvezmények támogatásával abban az esetben, hogyha igazolni tudja a munkaadó, hogy a munkavállaló kerékpárt vesz igénybe annak érdekében, hogy munkába járjon, és ezáltal a környezeti terhelést csökkenteni tudjuk.

Tehát több ponton egyezik a képviselő úr javaslata a kormány szándékaival. Én azt gondolom, hogy ha további egyeztetéseket folytat ebben az ügyben, én javaslom, hogy keresse meg a kormánybiztos urat ezekkel a javaslatokkal és elképzelésekkel, és én biztos vagyok abban, hogy találnak közös pontot egymással. Mi azt gondoljuk, hogy a kormány szándékai, amelyek a kormányhatározat alapján elindultak, sok tekintetben egybevágóak ezzel a javaslattal, ezért támogatni nem fogjuk, de a tartózkodásunkkal kifejezzük azt a szándékot, hogy ezt az irányt mindenképpen további lépésekkel és a kormánnyal összehangolt intézkedésekkel fejlesztendőnek ítéljük meg.

Határozathozatal

Amennyiben nincs további kérdés, észrevétel, akkor szavazásra teszem fel a kérdést. Ki az, aki támogatja Tordai Bence képviselő úr indítványának tárgysorozatba vételét? Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 9 tartózkodás. 4 igen, 9 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt. Ezzel a 3. napirendi pontot is lezártuk.

Köszönöm a képviselő úrnak, hogy előterjesztőként elfáradt a bizottság ülésére és ezzel segítette a munkánkat.

Ahogy arról a napirend elfogadásánál döntöttünk, a 4. napirendi pont akkor kikerült a mai tárgyalási körből.

**A nyugati országrész problémáinak megoldásáról szóló H/12993. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Így az 5. napirend lépett előre a 4. helyére, ebben pedig a nyugati országrész problémáinak megoldásáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk, amelyet Magyar Zoltán és dr. Brenner Koloman képviselő urak nyújtottak be. Magyar Zoltán képviselő úr jött el az előterjesztők képviseletében, meg is adom önnek a szót, képviselő úr.

Magyar Zoltán előterjesztése

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Köszöntöm a bizottság tagjait. Ez a javaslat igazából a jövőről szól, hiszen a kormány tagjainak részéről számtalanszor elhangzik az a kitétel, amivel egyébként egyet is tudok érteni, hogy itt a pandémiás helyzet végeztével azok az országok, azok a közösségek kerülnek előnyös helyzetbe, amelyek minél előbb tudnak ébredni és amelyek - gyakorlatilag kihasználva ezt a mostani szomorú helyzetet - képesek felkészülni a jövőre. Részben ez is indokolja azt, hogy ebben a helyzetben ezt a javaslatot fontosnak tartottuk, olyannyira, hogy kértük, hogy a bizottság tárgyalja meg.

Mi, nyugat-dunántúli képviselők, és itt nemcsak az ellenzéki képviselőkre célok, hanem bizony kormánypártiakra is, csak ők az üléspontjuk miatt, érthető okokból nem tudják ez a javaslatot benyújtani, de mindenképpen egyetértenek azzal, hogy a nyugati határszél rendelkezik olyan speciális problémákkal, amelyek kezelése külön figyelmet igényel. Ezen problémák egy része, ahogy egyébként az indítványból is kiderül, országosan általános, csak esetleg nagyobb súllyal érződik felénk, más része viszont kifejezetten a nyugati határszél gondja. Itt elsősorban Győr, Szombathely, Sopron, Mosonmagyaróvár városáról van szó, de a kisebb városokat és a kisebb településeket, falvakat is érintik ezek a gondok.

Itt talán a belső migrációval kezdeném, ami az elmúlt évtizedben brutálisan felgyorsult és teljes káoszt okozott ezeken a településeken. Ma ott tartunk, hogy ha pontos képet akarunk kapni arról, hogy mondjuk Mosonmagyaróváron hányan élnek, akkor ezt nem a jegyzőtől tudjuk meg vagy nem egyéb állami szervektől, hanem a vízszolgáltatót kell megkeresnünk, aki a mosdóhasználat alapján tud körülbelül egy számot mondani, hogy a valóságban hányan élhetnek ezen a településen, és mellette még elmormol egy imát, hogy majd az ünnepek közeledtével remélhetőleg nem egyszerre akarják majd használni a mosdót az állampolgárok, mert akkor bizony a rendszer összeomolhat. Ugyanez kihat a közlekedésre és számtalan egyéb területre. Ez nyilván egy téves országfejlesztési projekt eredménye mellett egy természetes folyamat is, de erre mindenképpen reagálni kell az államnak.

Emellett felhívnám a figyelmet arra, hogy itt van egy európai uniós vesztesége is ezeknek a területeknek, hiszen számos fejlesztési pályázatból eleve ki van zárva a nyugati országrész, mert az Európai Unió fejlesztési szintjén eléri azt a százalékot, amely alapján kimarad jó néhány ilyen lehetőségből, így, azt hiszem, teljes joggal kérjük a magyar kormányt arra vonatkozóan, hogy ezt némiképpen kárpótolja más területeken.

Egészen elborzasztó, ha jártak arrafelé képviselőtársaim, hogy mondjuk a már használaton kívül lévő határátkelőink milyen állapotban vannak. Nyugati és északi

szomszédjaink irányából naponta sok ezer átutazó szembesül azzal, hogy egy romos állapotban lévő, vállalhatatlan képet mutató épületegyüttes fogadja őket mindjárt a határnál.

De beszélhetnénk arról is, hogy mondjuk ha egy Győr-Moson-Sopron megyei állampolgárnak a hétvégén fogászati ügyeletre van szüksége, és szerintem a többségünk már szenvedett hasonló gondokkal, és tudja, hogy ez egy borzasztó állapot, akkor akár száz kilométert is kénytelen utazni, ha egyáltalán bejut és ha egyáltalán fogadják. Tehát a XXI. századi életminőséggel köszönőviszonyban sincsen ez a helyzet.

De említhetném a vírusvilágjárvány miatt az egész országban bajba került kis- és középvállalkozásokat, főleg a szolgáltatási szektorban. Ez a határ mentén még inkább hatványozottan jelentkezik, hiszen nemcsak a belföldi igény szűnt meg az ő szolgáltatásaikra, hanem jellemzően az Ausztriából és Szlovákiából érkező vendégekre apelláló vállalkozások kerültek a legnagyobb bajba, és ők veszítették el a kuncsaftjaik legnagyobb részét, ezzel óriási károkat kénytelenek elszenvedni. Az a fajta segítség, ami eddig állami szinten mutatkozott, az nagyon kevés, és talán még a túléléshez sem elegendő.

Illetve ezzel összefüggésben érdemes még megemlítenem az úthálózatnak a minőségét, itt főleg a kisebb településeket összekötő úthálózat állapotáról van szó, ami, azt nem mondom, hogy ókori állapotokat idéz, mert akkor nyilvánvalóan jobbak voltak ezek az úthálózatok, de mindenképpen a középkor legrosszabb időszakát idézik. Sajnos itt is csak évek óta ígéreteket kapunk, minimális az az úthálózat-mennyiség, ami meg tudott újulni az elmúlt időszakban.

Még hosszasan lehetne sorolni azokat a napirendi pontokat, akár a háziiorvosi praxisoknak a be nem töltöttségét, akár az M1-es autópályának a túlterheltségét, ami emberéletekben mérhető napi szinten, hogy mennyi tragédiát okoz. Tehát ezeket még hosszasan lehetne sorolni, de önök is el tudják olvasni a jelen beadványban.

Így arra kérem a tisztelt bizottság tagjait, hogy fontolják meg ennek a határozati javaslatnak az elfogadását. A kormány természetesen szabad kezet kapna arra vonatkozóan a határozati javaslat szellemében, hogy milyen konkrét gyakorlati megoldásai lennének ennek a történetnek. Mi egy vázat készítettünk el, egy lehetőséget arra, hogy a parlament foglalkozzon a nyugati országrész problémáival is. Köszönöm, elnök úr.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimat kérdezem, hogy kinek van kérdése, véleménye. *(Jelzésre:)* Barcza Attila képviselő úr, öné a szó!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Abban egyet tudok érteni az előterjesztőkkel, hogy a nyugati határszél jelenleg valóban speciális problémával küzd és ez speciális megoldásokat igényel. De az expozéjához azért annyit hozzátennék, hogy ne mindig negatívan lássuk ezt a dolgot. Sokan például büszkék arra, hogy soproniak, óváriak, szombathelyiek, mert jó ott élni, és ott tudják eltartani a családjukat. Tehát alapvetően azért ne felejtsük azt el, hogy büszkének kell arra lennünk, hogy a mi térségeink népszerűek, vonzóak, sokan szeretnek ott élni és itt találják meg a boldogulásukat.

Tehát, ahogy említettem, a javaslattal alapvetően egyet tudok érteni abban, hogy speciális megoldásokra van szükség, csak én úgy látom, hogy ezt más módon kell megtenni, mint amit ez a váz rejt, amit az előterjesztésben beadott. Tehát a magam részéről én tartózkodni fogok ebben a tárgyban. Azt gondolom, hogy a kormány

igyekszik kezelni ennek a térségnek a nehéz helyzetét, nagyon sok vállalkozás tudott segítséget kapni, és én abban bízom, hogy a jövőben az ezzel kapcsolatos kommunikáció még folytatódni fog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e további hozzászólási igény? *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatal

Amennyiben nincs, akkor kérdezem a bizottság tagjaitól, ki az, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét. Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Tehát 4 igen, 1 tartózkodás, 6 nem mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen, képviselő úr, hogy eljött a bizottság ülésére és segítette a munkánkat. Ezzel a 4. napirendi pontot lezárjuk.

Az élet- és vagyonsbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről szóló H/9639. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az élet- és vagyonsbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről II. címmel benyújtott H/12796. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk az 5. napirendi pontra, melynek keretében az élet- és vagyonsbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk, amelyet Z. Kárpát Dániel képviselő úr nyújtott be.

A képviselő úr nem tudott eljönni a bizottság ülésére, ahogy látom. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdésük a javaslattal kapcsolatban. *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatalok

Amennyiben nincs, akkor kérdezem, ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt. Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. 4 igen, 8 nem mellett a bizottság nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

Ugyanennek a napirendi pontnak a b) pontjában szintén Z. Kárpát Dániel képviselő úr nyújtott be egy önálló indítványt, az élet- és vagyonsbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány által okozott fizetési nehézségek enyhítéséről II. címmel. Erről is nyilván döntenünk kell, hiszen ez egy önálló és az előzőtől elkülönülő indítvány.

Kérdezem, hogy van-e ezzel kapcsolatban valakinek kérdése, észrevétele. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem, ki az, aki támogatja az indítvány tárgysorozatba vételét. Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. 4 igen, 8 nem mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba a javaslatot.

Így az 5. napirendi pontunkkal végeztünk.

Egyebek

Egyetlen napirendi pontunk maradt hátra, az egyebek. E napirendi pont keretében van-e valakinek bejelentenivalója? *(Senki sem jelentkezik.)*

Amennyiben nincs, akkor szeretném még egyszer felhívni képviselőtársaim figyelmét arra, hogy holnap, azaz a keddi napon 11 óra 45 perctől Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat hallgatjuk meg. Tehát azt kérem, hogy aki tud, vegyen részt a munkában holnap is.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen minden képviselőtársamnak, hogy ma is jelen voltak és biztosították a határozatképességet. A bizottsági ülést bezárom. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 14 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília